

புதிய பூமி

පුදිය පූමි

Puthiya Poomi

சுற்று 15 செப்ரெம்பர் 2008 பக்கம் 16 விலை 20/= சுழற்சி 117

ஐன்னைப் பேரவலல்

- இரண்டு லட்சம் மக்கள் கடுமையான பாதியு
- விவசாயத்த முடிவு சுதந்திரமாகதாக இருக்கவேண்டும் மக்கள் மனிதக் கேடயமாகப்படக்கூடாது.
- நிவாரணப் பணிகளுக்கு ஐ.நா நிதியுதவம் உட்பட சீரமை சிதாண்டர் சிமையுக்களுக்கு சிலுவத் வழங்க வேண்டும்.
- அரசாங்கம் போதிய உணவும் மருந்துகளும் சிலுவப் வைக்க வேண்டும்.
- யுத்தம் நின்றுதப்பட்டு பேச்சுவார்த்தை மூலம் அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டும்.

அரசாங்கத்தின் இராணுவ தாக்குதல் நடவடிக்கைகளால் பேரவலத்திற்குள்ளாகியிருக்கும் வன்னிப் பிரதேச மக்கள் அங்கிருந்து வெளியேறுவதா இல்வையா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரமுடையவர்களாவர் என்பது ஏற்கப்பட வேண்டும் வெளியேறுவதாயின் தாக்குதல், பாதுகாப்பு கெட்டிடுகள் போன்றவற்றுக்குள்ளாகப்படாமல் சுதந்திரமாக அவர்கள் விருப்பம் இடங்களுக்கு சென்று வாழ அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். எந்தவொரு தரப்பினாலும் அம்மக்கள் மனிதக் கேடயமாகப் பாவிக்கப்படுவதை அனுமதிக்க முடியாது. அத்துடன் இராணுவ நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களுக்குரிய நிவாரணங்களை உதவிகளையும் வழங்கும் நடவடிக்கைகளில் சுதந்திரமாக ஈடுபட ஐ.நா சபையின் முகவர் நிறுவனங்களும் ஏனைய தொண்டு நிறுவனங்களும் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். அதே வேளை அரசாங்கம் வன்னி மக்களுக்கான உணவு வகைகளையும் நிவாரண உதவிகளையும் தாமதம் இன்றி வழங்க உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். யுத்தம் நிறுத்தப்பட்டு பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு நியாயமான அரசியல் தீர்வு காணப்பட வேண்டும் என்பதே சமாதானமான ஐக்கிய இலங்கையை கட்டி வளர்ப்பதற்குள்ள சரியான தெரிவாகும்.

யுத்தத்தினால் பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ள மக்களுக்கு உடனடிபாக பாதுகாப்பு உறுதி செய்யப்படுவதாள் அவர்களின் வாழ்வநாளை அடிப்படையாக ஆதாரங்களும் உறுதி செய்யப்பட வேண்டும். தற்போதைய இராணுவ தாக்குதல் நடவடிக்கைகள் பெரும் எண்ணிக்கையானவர்களைப் பலிகொடுப்பதாகவே

பலியெடுப்பதாகவே அமைந்துவிடக்கூடாது. கடந்த 30 வருடங்களாகப் பாதுகாப்பற்ற அகதிகளாக அலைந்து திரியும் மக்களை நிரந்தரமான அகதிகளாகவும் அடிமைகளாகவும் ஆக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. அரசாங்கப் படைகளின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் கட்டுப்பாட்டுப்பகுதிகளிலுள்ள குடிப்பாக வன்னிப்பகுதியிலுள்ள மக்கள் கடந்த இரண்டு வருடங்களாக பாரிய பாதிப்புக்குள்ளாகி வருகின்றனர். தற்போது உக்கிரமடைந்துள்ள இராணுவ நடவடிக்கைகளினால் மக்களை அங்கிருந்து வெளியேறி வலியுறுத்து மாவட்டத்திற்கு வரும்படி அரசாங்கப் பாதுகாப்பு படைப்பினர் கேட்டுள்ளனர். அங்கிருந்து வெளியேற வேண்டாம் என்றும் இறுதிப் போராட்டத்திற்கு தயாராகும்படியும் மக்களை தவிர்ப்பு இயக்கம் கேட்டுள்ளது.

தாக்குதல்களால் மரணங்கள் படுகையங்கள் மரண அச்சம் இடப்பெயர்வு கசாதார வசதியின்மை, உணவின்மை தங்குமிட வசதியின்மை போன்றவற்றால் வன்னியில் மனிதப் பேரவலம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஐ.நா முகவர், நிறுவனங்களும் தொண்டு நிறுவனங்களும் அப்பிரதேசங்களில் சுதந்திரமாக இயங்க முடியவில்லை.

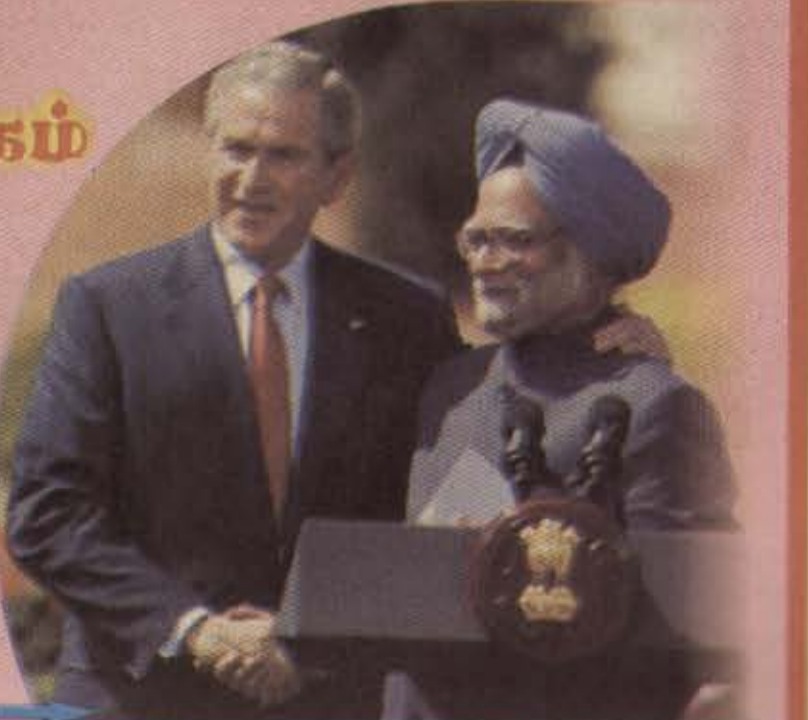
இரண்டு லட்சம் வரையான மக்கள் இராணுவ நடவடிக்கைகள் இடம்பெறும் பகுதிகளில் அடிப்படை வசதிகள் இன்றி இருக்கின்றனர். அவர்களது நாளாந்த வாழ்க்கை எவ்விதத்திலும் நிச்சயமானதாக இல்லை. தொண்டர் நிறுவனங்கள் அங்கு இயங்கக் கூடியதாக இல்லை. அவற்றின் இயக்கங்கள் முடக்கப்பட்டுள்ளன. அங்கு என்ன நடக்கின்றன என்பதை அறிய முடியாதவாறு உடைகங்களோ தொண்டர் நிறுவனங்களோ அங்கு செல்ல முடியவில்லை.

2ம் பக்கம்

மன்மோகன் சிங் அரசாங்கம் இந்திய மக்களுக்குத் துரோகம் அணுசக்தி ஒப்பந்தம் மெய் சாசனம்

இந்தியப் பிரதமர் அன்றும் இன்றும் அமெரிக்க அடிமை விசுவாசி உலகமயமாதலின் கீழான நீகிழ்ச்சி நிரலை இந்தியாவில் முன்னெடுப்பதில் வெள்ளை மாளிகையின் விசுவாசமான கூட்டாளி. உலக மக்களால் வெறுத்தொதுக்கப்படும் ஜோர்ஜ் டபிள்யூ. புஷ் மன்மோகன் சிங்கின் நம்பிக்கைக்குரிய நண்பன். எனவே தான் தனது பதவிக்காலம் முடிவதற்குள் அணுசக்தி 123 ஒப்பந்தத்தை இந்தியாவுடன் செய்து கொள்வதில் புஷ் வேகமாகச் செயலாற்றினார்.

இந்த அணு சக்தி ஒப்பந்தம் இந்தியாவின் சுதந்திரம் சுயாதிபத்தியத்தை அமெரிக்காவிடம் அடகு வைத்து செய்யப்படும் ஒப்பந்தமாகும். மன்மோகன் சிங் இவ் ஒப்பந்தத்தில் இந்தியாவிற்குப் பாதகமானவையாக இருக்கக் கூடிய பல விடயங்களை மறைத்து வந்துள்ளார். பொய்யான தகவல்களைக் கூறி இந்திய அரசியல் கட்சிகளை ஏமாற்றியுள்ளார் என்ற குற்றச் சாட்டுகள் எழுந்துள்ளன. அதனை நினைப்பது போல் அமெரிக்க அரசின் வெளிவிவகாரக் குழுவின் தலைவரான ஜோர்ஜ் எல் பெர்மன் இது வரை மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இவற்றின் மூலம் அறியக் கூடியது யாதெனில் இந்தியாவைக் கட்டுப்படுத்தவும் சுதந்திரமான முடிவுகள் எடுக்கப்படுவதைத் தடுக்கக் கூடியதுமான பல சரத்துக்கள் அவ் ஒப்பந்தத்தில் உள்ளன. மேலும் இவ் அணு ஒப்பந்தத்தை வைத்துக் கொண்டே தனது ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கத்தை இந்தியா மீதும் இப் பிராந்தியத்தின் மீதும் தனிக்க வழிவகை தேடிக்கொண்டுள்ளது. ஏற்கனவே இந்தியாவை மறுகொலனியாக்கம் செய்வதில் அமெரிக்கா சகல வழிகளாலும் முன்னின்று வருகின்றது. 2ம் பக்கம்

மகிந்த சிந்தனை விபுலகங்களும் எதிர்கட்சிகளின் இயலாமையும்

மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் தனது ஆட்சி அதிகாரத்தை உறுதிப்படுத்தி முன்னெடுக்க வகுத்துக் கொண்ட விபுலகங்கள் அவர்களைப் பொறுத்தவரையெல்லாம் வந்தன. அவ்வாறு செயல்படுவதற்கு நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறையானது முக்கிய பாத்திரத்தை வகித்து வந்துள்ளது. ஜே.ஆர். கொண்டு வந்த இந்த ஜனாதிபதி முறைமையும் வரைந்து நிறைவேற்றிய அரசியலமைப்பும் அவரது ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கே குழிபறித்து தலைநிமிர முடியாதவாறு ஆக்கி வைத்திருக்கிறது. இவற்றின் விளைவை ஜே.ஆர். தனது வாரிசாக உருவாக்கி வளர்த்த ரணில் விக்கிரமசிங்கா சமக்க முடியாது சமந்து வரும் பரிதாபத்தைக் காண முடிகின்றது.

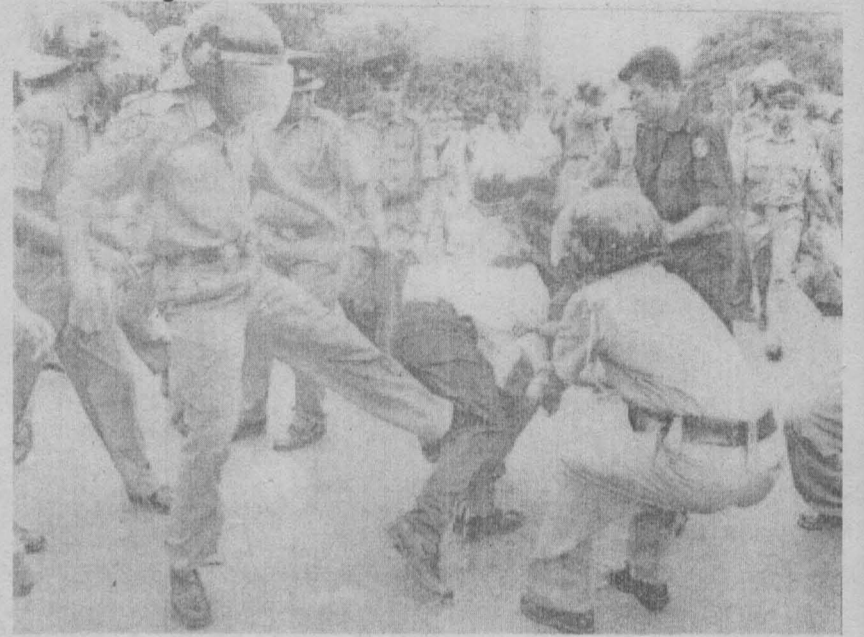
மகிந்த சிந்தனையின் அரசியல் முனைகள் வகுத்த உபாயங்களில் முதலாவது தமது பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மையை உறுதிப்படுத்துவது. அதன் வழியில் மலையகத்தின் இரண்டு தொழிற்சங்க அரசியல் தலைமைகளுக்கும் தாராளமாக அமைச்சர் பதவிகள் கொடுத்து அரசாங்கத்தில் அங்கம் பெற வைத்தமையாகும். எப்பொழுதும் பதவிக்காக எந்த அரசாங்கத்திலும் அங்கம் பெறுவதில் வெட்கப்படாத அத்தலைமைகள் மகிந்த சிந்தனைக்கு அடிபணிந்து இணைந்தும் கொண்டன. அவ்வாறே வடக்கு கிழக்கு முஸ்லீம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் தாராளமாக அமைச்சர் பதவி பெற்று இணைந்து தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர்.

இதன் அடுத்த கட்ட நகர்வாக ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இருந்து பதினேழு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர் பதவிகள் கொடுத்து உள்ளிக்கப்பட்டனர். அதனால் அரசாங்கத்தின் பலம் உறுதி பெற்ற அதேவேளை ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பலவீனப்படுத்தப்பட்டது. அந்தப் பலவீனத்தை ஈடுசெய்து கொண்டு இன்றுவரை ஐக்கிய தேசியக் கட்சியால் முன்னேற முடியாது சேற்றில் புதைபுணர் கரையேற முடியாத வண்டி போல் நிற்கிறது. தொடர்ந்து வந்த தேர்தல்கள் எதிலும் பெரும்பான்மை ஆசனங்களைப் பெற்று எந்த

ஆசனங்களை வைத்துக் கொண்டு ஜே.வி.பி பகல் கனவு கண்டது. தங்களால் அரசாங்கத்தை ஆட்டிப்படைக்க முடியும் என்று தப்புக் கணக்குப் போட்டனர். அதனைப் பரிசீலிக்க ஒரு சந்தர்ப்பமாக 2007ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எதிர்த்து வாக்களிக்கும் இறுதி நேரத்தில் ஜே.வி.பி பின் வாங்கிக் கொண்டது. அந்த அபாயக் கட்டத்தைத் தாண்டிய மகிந்த சகோதரர்கள் இனிமேலும் ஜே.வி.பி யை ஒரே கட்சியாக வைத்திருப்பதன் அடிப்படை உணர்ந்து செயல்பட்டதன் விளைவே விமல வீரவன்ச தலைமையிலான பதினொரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வெளியேறி புதிய கட்சியை ஆரம்பித்த நிகழ்வாகும். இது ஜே.வி.பி யின் பாராளுமன்றக் கனவைச் சுக்கு நூறாக்கியது. வெறும் கனவுகள் யதார்த்தத்திற்கு வழிகாட்டமாட்டாது என்பது ஜே.வி.பி யின் அரசியல் பயணத்தில் மீண்டும் மீண்டும் தோல்விப் பாடங்களாக வரலாறு சுட்டிக்காட்டி வந்துள்ளது. ஆனால் அவர்களால் அதனை உரியவாறு பாடம் படிக்கவோ சுயவிமர்சன அடிப்படையில் திருத்திக் கொள்ளவோ முடியவில்லை. காரணம் அது ஒரு தொழிலாளி வர்க்க இடதுசாரிக் கட்சியல்ல. முழுக்க முழுக்க பேரினவாத சிறுமுதலாளித்துவ நிலைப்பாட்டின் மூலம் பாராளுமன்ற அரசியல் செய்யும் கட்சியேயாகும். இன்று மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் கடுமையான மயக்கத்தைத் தரக் கூடிய "போர் வெற்றி" என்ற மாத்திரையைச் சிங்கை மக்களுக்கு வழங்கி அதனை உட்கொள்ள வைத்ததில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. அந்த மயக்கத்தில் சிங்கை மக்களில் பெரும்பான்மையினருக்கு வாழ்க்கைச் செலவின் உயர்வு பசிபட்டினி உள்ளிட்ட வாழ்க்கை வீழ்ச்சிகள் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தின் ஊழல் மோசல்கள் விரயம் எதுவும் கண்களுக்குத் தென்பட வில்லை. அவர்களுக்கு போதை மயக்கத்தில் கேட்ப தெல்லாம் "புலிகளைத் தோற்கடிப்போம் கிளிநொச்சியைப் பிடிப்போம் பயங்கரவாதத்தை அழித்து வடக்கில் சிங்கக் கொடியை நாட்டுவோம்" என்ற மகிந்த அரசின் போர் வெறிப் பேச்சுகள் மட்டும் தான்.

இத்தகைய சூழலில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சிக்கோ ஜே.வி.பிக்கோ மக்களை மேற்படி போதை மயக்கத்திலிருந்து

பட்டதாரிகளுக்கு கிடைக்கும் பரிசு

வேலையற்ற பட்டதாரிகள் பட்டம் பெற்று பல ஆண்டுகளாகியும் அவர்களுக்கு அரசாங்கம் வேலை வழங்கவில்லை. வருடா வருடம் பதினைந்து பல்கலைக் கழகங்களில் இருந்தும் பட்டதாரிகள் பட்டப்படிப்பை முடித்து பட்டமளிப்பு சூருளுடனும் படங்களுடன் வெளியேறுகின்றனர். ஆனால் அவர்களின் வேலைக்கு அரசாங்கத்திடம் எத்திட்டங்களும் இல்லை. பதவிக்கு வந்த புதிதில் ஆயிரம் பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வழங்கியது. அதன் பின் பட்டதாரிகள் ஏறெடுத்தும் பார்க்கப்படவில்லை. வேலையற்ற பட்டதாரிகளில் சுமார் 30 ஆயிரம் பேர் எனக் கூறப்படுகிறது. அத்தகைய பட்டதாரிகள் வேலை வழங்கக் கோரி அண்மையில் கொழும்பு கோட்டைப் பகுதியில் நடத்திய எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டத்தில் பொலிசார் ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை தாக்கிக் கலைத்தனர். அதில் ஒரு பட்டதாரி உதைத்து இழுக்கும் காட்சியை இப்படத்தில் காண முடிகின்றது.

சமைச்சரும் கலிமராவுமும்

அமைச்சர் மேர்வின் சில்வாவைத் தெரியாதவர்கள் இருக்க முடியாது. அடிதடிக்கூடும் ஒன்றை வைத்து மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கத்திற்குப் பலம் சேர்த்து வருபவர். அவருக்கு ஊடகங்கள் என்றால் அறவே பிடிக்காது. பல தடவைகள் ஊடகவியலாளர்களுடன் தன் தோள் வலிமையைக் காட்ட முற்பட்ட சம்பவங்கள் இடம் பெற்றன. சில மாதங்கள் முன்பு ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனத்திற்குள் தனது குண்டர் பட்டாளத்துடன் புகுந்து அட்டகாசம் செய்தார். அதனைப் பொறுக்கமாட்டாத ஊடக வியாலாளர்களும் ஊழியர்களும் தகுந்த பாடம் படித்துக் கொடுத்து அனுப்பினர். அதன் பின் அவரது ஊடக வியலாளர் எதிர்ப்பு பன்மடங்காகியது. குறிப்பாக சிரச வலைய மைப்பு ஊடகவியலாளர்களைக் கண்டால் அவருக்கு ரோசம் பொத்திக் கொண்டு வந்துவிடும். அண்மையில் இடம் பெற்ற அரசாங்க நிகழ்வொன் நிற்கு உத்தியோக பூர்வமாக அழைக்கப்பட்டிருந்த சிரச ஊடக வியலாளர் ஒருவரின் படப்பிடிப்புக் கருவியைப் பறித்து உடைத்த சம்பவம் இடம் பெற்றது. இது பற்றிய வழக்கு நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்காக இருக்கின்றது. இது வரையான அமைச்சரின் பல அடாவடித்தனங்களுக்கு ஒரே ஒரு முறை மட்டுமே நீதிமன்றம் சென்றுள்ளது. மற்றவை அனைத்தும் அவரது செல்வாக்கால் அணைந்து போயின. பரமசிவன் கழுத்திலிருந்து பாம்பு கேட்ட கதை போன்றது தான் அமைச்சர் மேர்வின் சில்வாவின் கதையுமாகும்.

தண்ணீருக்கும் வந் வரி!

இருப்பதைந்து யூனியர் அளவுக்கு மேல் தண்ணீர் பயன்படுத்துவோர் 15 வீத வந் வரி செலுத்த வேண்டும். இவ் வரிவிதிப்பு கடந்த யூலை முதலாம் திகதியில் இருந்து நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. தேநீருக்கு வந் வரி இருப்பதால் அதன் விலை 10 ரூபாவாகும். இப்போது குடிக்கும் தண்ணீருக்கும் வந் வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் சாதாரண மக்களே பாதிக்கப்படுகிறார்கள். தண்ணீருக்கான இவ் வந் வரி விதிப்பின் அடுத்த கட்டம் தண்ணீரை தனியார் மயப்படுத்துவதாகும் என்றே நம்பப்படுகிறது. வாழ்க்கைச் செலவின் அதிகரிப்பின் மத்தியில் இத்தண்ணீர் வரி மக்களுக்கு மேலதிகச் சுமையாகிறது

இலங்கையை மீட்டெடுக்க மாற்று அரசியல் அவசியம்

வொரு உள்ளூராட்சி மாகாணசபைகளிலும் ஜ.தே. கட்சியால் ஆட்சி அமைக்க முடியவில்லை. இதற்கான முழுப்பழியையும் அக்கட்சியின் தலைவரான ரணில் விக்கிரமசிங்காவின் தலை மீதே அக்கட்சிக்குள் உள்ள சில அதிருப்தியாளர்கள் சுமத்தி வருகின்றனர். ரணிலின் தலைமை மாறவேண்டும் என்றும் கூறுகின்றனர். இது தலைபிடிக்கு தலையைணையை மாற்றும் செயல் போன்றது என்றே ரணில் சார்பாகப் பேசுவோர் கூறி வருகின்றனர். எவ்வாறாயினும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியை பாராளுமன்ற அரசியல் அரங்கில் பலவீனப்படுத்தியதில் மகிந்த சகோதரர்கள் வெற்றி பெற்றே நிற்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது.

இதே சகோதரர்களின் முனைகள் முன்றாவது சக்தி என மாந்தடி நின்ற ஜே.வி.பியை ஒரு பிடி பிடித்து உடைவதையே செய்திருக்கிறார்கள். ஏவ்வளவு தான் சுய திருப்திப் பேச்சுப் பேசி மக்களை ஏமாற்ற முனைந்தாலும் ஜே.வி.பியின் உடைவு அக்கட்சியைக் கடுமையாகப் பாதித்துக் கொண்டது. அதன் பிரதிபலிப்பை நடந்து முடிந்த மாகாணசபைகளுக்கான தேர்தல்களில் காண முடிந்தது. மகிந்த சிந்தனையை உருவாக்குவதில் தாங்களே முக்கிய பங்கு கொண்டதாகவே ஜே.வி.பியினர் கூறி வந்தனர். பின்பு அரசாங்கம் தவறாகச் செல்கிறது என்று பிளவுக்குப் பின் மேடை வைத்து மக்களின் காதுகளில் பூச்சுற்ற முற்பட்டால் மக்கள் எப்படி ஏற்றுக் கொள்வார்கள். ஜே.வி.பியின் சந்தர்ப்பவாத அரசியலும் அதன் இயலாத்தனங்களும் விரைவாகவே மக்கள் மத்தியில் அம்பலமாகிக் கொண்டது. தாங்கள் முன்றாவது சக்தி என மாந்தட்டு வதானால் அதனைக் கொள்கை ரீதியாகவும் நடைமுறை வழிகளிலும் ஜே.வி.பி செயலாக்கி நிரூபித்திருக்க வேண்டும். சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சி தலைமையிலான அரசாங்கத்தின் மக்கள் விரோதப் போக்கிற்கும் அதனை எதிர்க்க முடியாது கையறு நிலையில் நிற்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் இயலாமைக் கொள்கைக்கும் மாற்றான ஒரு மக்கள் சார்புக் கொள்கையை ஜே.வி.பி முன் வைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அவ்வாறான ஒரு முன்றாவது மாற்றுக் கொள்கை ஜே.வி.பி யிடம் இல்லை. காரணம் பாராளுமன்ற சந்தர்ப்பவாத அரசியல் நிலைப்பாடாகும். ஏற்கனவே கடந்த 2004ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலில் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்த ஜ.ம.சு முன்னணி மூலம் பெற்றுக் கொண்ட 38 பாராளுமன்ற

விடுவிக்கக் கூடிய மாற்று மருந்து என்ற கொள்கையை முன்வைக்க முடியவில்லை. காரணம் இவ்விரு கட்சிகளும் பேரினவாதக் கட்சிகளேயாகும். இன்று நாட்டிற்குத் தேவைப்படுவது உடன் யுத்த நிறுத்தமும் பேச்சுவார்த்தை மூலமான நியாயமான அரசியல் தீர்வுமாகும். வடக்கு கிழக்கு மக்களின் அடிப்படை வாழ்விமைக்கும் அபிவிருத்திக்கும் உரிய அரசியல் தீர்வு எட்டப்பட வேண்டும். இதற்கு பேரினவாத நிலைப்பாடு உதவமாட்டாது. பேரினவாத ஒருக்குமுறை யுத்தத்தின் மூலம் தமிழ் மக்களின் நீண்டகால கோரிக்கைகளுக்கு தீர்வு கண்டு விட முடியாது. ஐக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள் வடக்கு கிழக்கின் சுயாட்சிக் குறிய அதிகாரப் பகிர்வே உரிய தீர்வாக அமைய முடியும். இதவே இலங்கை தனது வரலாற்றுச் தொடர்ச்சியான ஒன்றுபட்ட இலங்கையை தேசிய இனங்களின் ஐக்கியத்துடன் பாதுகாத்து முன்செல்லவுள்ள ஒரே வழி முறையாகும்.

ஆனால் இதன் அடிப்படையில் கொள்கை வைத்து சிங்கள மக்களுக்கு யதார்த்தத்தை எடுத்து விளக்கி ஏற்றுக் கொள்ள வைக்கும் ஆற்றலும் தேவையும் எந்தவொரு பாராளுமன்ற முதலாளித்துவக் கட்சிக்கும் கிடையாது என்பதே இன்றைய நிலையாகும். ஆனால் இத்தகைய ஒரு நிலைப்பாட்டை முன்னெடுக்காமல் இலங்கையை எந்தவொரு கட்சியாலும் மீட்கமுடியாது. இதனை ஐக்கிய தேசியக்கட்சி ஜே.வி.பி என்பவற்றிடம் எதிர்பார்ப்பது மலட்டு மாட்டில் பால் கறக்க முற்படுவது போன்றதாகும்.

எனவே சிங்கள மக்கள் மத்தியில் மேற்கூறிய மூன்று பேரினவாத அரசியல் சக்திகளுக்கும் மாற்றாக இன்றைய அரசியல் பொருளாதார சமூகப் பண்பாட்டு அழிவுகளில் இருந்து இலங்கையை மீட்டெடுக்கக் கூடிய வெகுஜனப் போராட்ட அரசியல் கொள்கைகள் முன்வைக்கக் கூடிய நேர்மையான அரசியல் சக்திகள் அரங்கிற்கு வரவேண்டும். அத்தகைய சக்திகளுடன் சுயநிர்ணய உரிமைக்காக நேர்மையாகப் போராடக் கூடிய தமிழ் அரசியல் சக்திகள் ஐக்கியப்பட்ட வேண்டும். இவ் அரசியலானது ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பையும் சுய நிர்ணய உரிமையையும் ஜனநாயகத்தையும் ஐக்கிய இலங்கையையும் வென்றெடுப்பதாக அமைய வேண்டும். இது கடினமானதாகிலும் வேறுபாதையில் இலங்கையை இன்றைய அபாயத்திலிருந்து மீட்க முடியாது. இயலாமைகள் தோல்விகளாகி மக்களின் சிந்தனைத் தளத்தில் வேலை செய்யும் போது தான் சரியான கொள்கைகளும் நடைமுறைகளும் தோன்ற முடியும்.

வினாயகன்

“இந்திய அனுபவத்தில் நாம் திரும்பத் திரும்ப கண்டு வரும் உண்மையானதெனில் இந்தியா ஒரு போதும் ஈழத்தமிழர் களைத் திருப்பிப்படுத்துவதன் மூலம் தனது பிராந்திய நலனை பேணிக் கொள்ளாது. மாறாக சிங்களத் தலைமைகளை திருப்பிப் படுத்துவதன் மூலமே அது தனது பிராந்திய நலனை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள முயலும். அப்படி இந்தியா முயலும் போதெல்லாம் அதன் நடவடிக்கைகள் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு எதிரானதாகவே அமைந்திருக்கும். எனவே இந்தியாவிற்கு அடிக்கடி காஷ்மீர் பதன் மூலமே அங்கு நாராயணன்னைத் தரிசிப்பதாலோ நிலைமைகள் மாறும் போதில்லை.” இவ்வாறு தினக்குரல் ஞாயிறு இதழில் தாராக என்பவர் எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனை எழுதியிருப்பவர் நிச்சயம் விரக்தியடைந்த ஒரு தமிழ்த் தேசியவாதியாகவே இருப்பார். இத்தகைய தமிழ்த் தேசிய

பாட்டு நிலையைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலையில் இந்திய ஆளும் வர்க்கத்தைக் கண்டித்தும் நொந்துக் கொள்கின்றனர். இன்னும் சிலர் காலச் சூழல் மாறும் போது இந்தியா ஈழத் தமிழர்களுக்கு கை கொடுத்துக் கரை சேர்க்கும் என்ற நம்பாசையிலும் இருந்து வருகின்றனர். இந்த நம்பிக்கை இன்னும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினரிடம் இருந்து வருகின்றது. அவர்கள் என்றும் இந்திய ஆளும் வர்க்க விசுவாசிகளாகத் திகழ்ந்து வந்தவர்களே. இன்றைய தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பில் இருப்பதற்கென்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் சந்தர்ப்ப சூழலின் நிர்ப்பந்தத்தால் தமிழரசுக் கட்சியின் வீட்டுச் சின்னத்தில் போட்டியிட்டு பாராளுமன்றம் வந்தவர்களேயன்றி ஒரே கட்சியின் மூலம் தெரிவானவர்கள் அல்லர். வலிந்து கூட்டமைப்பாகப்பட்டவர்கள். அவர்கள் வெற்றிபெற்ற விதமும் சர்ச்சைக்

நன்கு விளங்கக் கூடியதாகும். இந்தியா தனது பிராந்திய நலனுக்காக எதை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் எதை அழுத்திப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில் அன்றும் இன்றும் தெளிவாகவே இருந்து வந்துள்ளது. அந்த வகையில் தான் இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சினை ஊடாக இந்தியா தனது மேலாதிக்கக் காய்களை நகர்த்தி வந்திருக்கிறது. இந்த யதார்த்தமும் உண்மையும் இலங்கையின் தமிழ்த் தேசிய வாத்தை குறுந்தேசியவாதமாக வளர்த்தெடுத்து வந்த அனைத்து தரப்பினருக்கும் ஆறுத்திலேயே புரிந்திருக்க வேண்டும். இவர்கள் தமிழர்களின் வாழ்வுரிமைகளையும் இலங்கையில் அவர்களது இருப்பின் நிலைப்பையும் தூர நோக்குடன் அணுகி அதற்கான கொள்கையை வகுத்து முன்னெடுத்திருந்தால் இந்தியாவை நம்பி மோசம் போயிருக்கமாட்டார்கள்.

இந்தியாவின் மேலாதிக்க நிலைப்பாடும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் விசுவாசமும்

வாதிகளுக்கு வெளிச்சம் வர மூன்று தசாப்தகாலம் பிடித்திருக்கிறது. இதனை முப்பது வருடங்களுக்கு முன்பு மாக்கிச லெனினிச வாதிகள் இந்திய பிராந்திய மேலாதிக்கம் பற்றிக் கூறிய போது இதே தமிழ்த் தேசியவாதிகள் அவர்களை “சீன விசுவாசிகள்” என்றும் “தமிழீழத் துரோகிகள்” என்றும் வசை வக்கணம் வைத்துப் பேசியும் எழுதியும் வந்தனர் என்பது நினைவு கொள்ள வேண்டியதாகும்.

குரியது. அது மட்டுமன்றி இவர்கள் முன்பு ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து சகோதர யுத்தத்தில் எதிரிகளாக நின்றவர்கள். இருப்பினும் வெவ்வேறு நிலைகளில் இந்திய விசுவாசத்தில் தளராத நம்பிக்கை கொண்டிருந்தவர்கள்.

அது மட்டுமன்றி இலங்கைத் தமிழர்களின் தலைவியை தாங்களாகவே தமது சொந்தப் போராட்டங்கள் மூலம் தீரானிப்பதைத் தடுத்து தாமே சகல உரிமைகளையும் வென்றெடுத்துத் தருவதாகக் கூறித் தமிழர் தலைமைகள் தமது கைகளில் பொறுப்பெடுத்துக் கொண்டனர். பாராளுமன்ற அரங்கில் விவாதத் திறமையாலும் பேரப்பேச்சாலும் வெள்ளெருட்டு அகிம்சை போராட்டங்களாலும் தமிழர் உரிமைகளுக்கு தமிழர் பழைவாதத் தலைவர்கள் தாங்களிர், இவர்களுக்கு மாக்கிசம் சோசலிசம் இடதுசாரி நிலைப்பாடு என்பன உள்வாங்க முடியாத வேப்பெண்ணையாக இருந்தன. அதற்கான காரணம் இத் தமிழ்த் தலைமைகள் உயர் வர்க்க உயர் சாதிய மேட்டுக்குடி சக்திகளின் பிரதிநிதிகளாக இருந்தமையாகும். அதனால் உலக சோஷலிச இயக்கத்தையும் நாடுகளையும் விரோதத் தனத்துடனேயே நோக்கி வந்தனர். அதேவேளை கொலனிய வெள்ளை எசமானர்களின் பணிவான அடிமை விசுவாசிகளாக இருந்து வந்ததான் பின் ஏகாதிபத்திய தாசுகளாகவும் தம்மைத் தக்கவைத்தும் வந்தனர். இதன் தொடர்ச்சியை ஆயுதம் ஏந்திய தமிழர் இயக்கங்களும் முன்னெடுத்து வந்தன. சில இயக்கங்கள் சோஷலிசம் இடதுசாரி விடயங்கள் பேசினாலும் அவை அடிப்படையில் தமிழர் பழைமைவாதக் கருத்தியலையும் சிந்தனை நடைமுறைகளையும் மீறிச் செல்லவில்லை. பல்வேறு இயக்கங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுண்டு புலிகள் இயக்கம் தனியொரு இயக்கமாகத் தம்மைப் பிரகடனப்படுத்திய சூழலிலும் பழைமைவாதக் கருத்தியல் சிந்தனைத் தொடர்ச்சி அறுபடவில்லை. அதேபோன்று இந்தியாவையும் அமெரிக்க ஐரோப்பிய சக்திகளையும் வெவ்வேறு அளவுகளில் விசுவாசத்துடன் நம்பி நிற்கும் போக்கில் மாற்றம் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

தமிழீழக் கோரிக்கை வட்டுக் கோட்டைத் தீரமான முன்வைக்கப்பட்டபோது இப் பிரிவினைக் கோரிக்கை சாத்தியமற்ற ஒன்று என்றே மாக்கிச லெனினிச வாதிகள் தூர நோக்குடன் எடுத்துக் கூறி நின்றனர். இலங்கையின் பொருளாதார அரசியல் சமூகச் சூழலின் யதார்த்தம் அதற்கு இடம் கொடுக்க மாட்டாது என்றும் இந்தியாவின் பிராந்திய நலனுக்குச் சாதகமானதாக இல்லாத காரணத்தால் இந்தியா அதற்கு இடம் கொடுக்காது என்றும் தூர நோக்குடன் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் பங்காளதேசப் பிரிவினையை இந்தியா 1971ல் சாத்திய மாக்கியது போன்று இலங்கையிலும் தமிழீழத்தை பிரித்தெடுத்துத் தரும் என்ற நம்பிக்கை பாராளுமன்றத் தமிழ்த் தேசியவாதிகள் தொட்டு ஆயுதம் ஏந்திய தமிழ் இளைஞர் இயக்கங்கள் வரை இருந்து வந்தது. இதனை மாக்கிச லெனினிச வாதிகள் மறுத்துரைத்து நின்றனர். அவ்வாறு இந்தியாவின் உதவியுடனோ அல்லது அமெரிக்க மேற்குலக ஏகாதிபத்தியத் தலையீட்டுடனோ பிரிக்கப்படும் தமிழீழம் ஒரு போதும் சுதந்திரமும் சுயாதிபத்தியமும் கொண்டதாக இருக்க மாட்டாது என்றும் அது இஸ்ரேல் போன்ற ஒன்றாக மட்டுமே அமையும் என்றும் கூறி வந்தனர். ஆனால் பேரினவாத ஒடுக்கு முறையை எதிர்ப்பதற்கு தமிழ்த் தலைமைகள் குறுந்தேசியவாத நிலையையே எடுத்தன. தமிழர் பழைமைவாதக் கருத்தியல் சிந்தனையையும் ஆண்ட பரம்பரையின் உயர் மேட்டுக்குடி ஆளும் வர்க்க நிலைப்பாட்டையும் அவர்கள் கொண்டிருந்தனர். இவற்றுடன் இந்திய ஆளும் வர்க்கம் தமக்கு கைகொடுத்து விமோசனம் பெற்றுத் தரும் என்றும் நம்பியிருந்தனர். அதற்கு “தாய் நாடு” என்றும் “தொப்புள் கொடி” உறவேன்றும் உரிமை கொண்டாடினர். ஆனால் இவை யாவும் இன்றைய நிலையில் பொய்யாய் கனவாய் பழங்கதையாய் போய் நிற்பதையே தமிழ்த் தேசியவாதிகளால் தரிசிக்க முடிகின்றது. இந்தியாவின் இன்றைய சுயருப வெளிப்

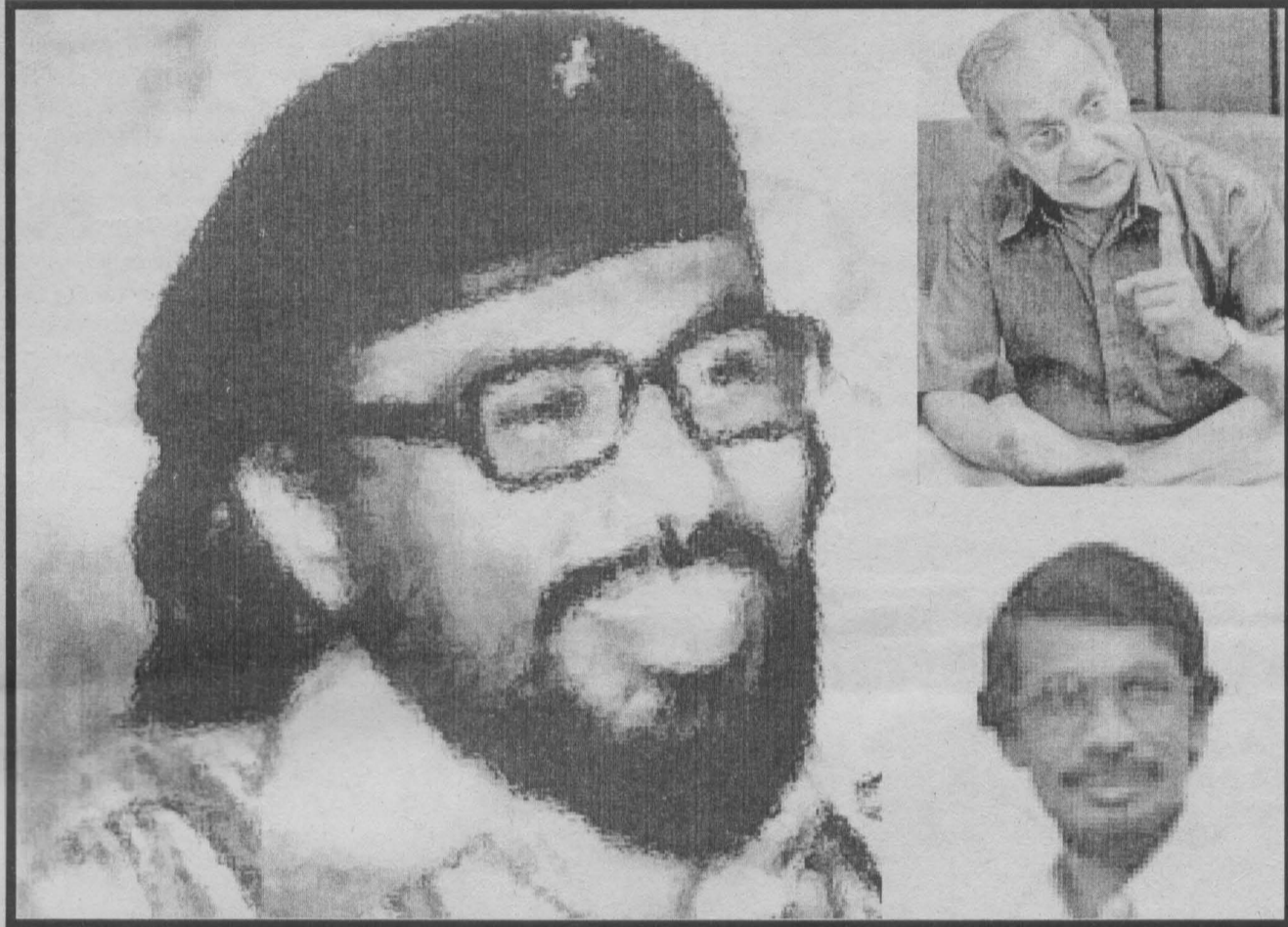
கிடையாது. இருப்பினும் அவ்வப்போது இவர்களில் ஒருவர் இருவரைச் சந்தித்துக் கொள்வது வழக்கம். அது கூடச் சில காலம் இடம் பெறவில்லை. அந்தவகையிலேயே அண்மைய எம்.கே. நாராயணன் குழுவினரின் திமீர் வருகையின் போது கூட்டமைப்பின் தலைவரான இரா. சம்பந்தனை நாராயணன் சந்தித்துச் சென்றார். அதன் பின் இந்தியப் பிரதமர் இங்கு வந்த வேளையிலும் சம்பந்தன் சந்தித்து தமது பரிதாப நிலையை எடுத்துக் கூறியிருந்தார். சரி வீராவில் டெல்லிக்கு வருமாறு அழைப்பு விடுப்போம் என மேற்படி எசமானர்கள் கூறிச் சென்றனர். அதன் அடிப்படையிலேயே சம்பந்தன் டெல்லிக்கு வருமாறு அழைக்கப்பட்டுள்ளார். சம்பந்தனை மட்டுமன்றி ஆனந்தசங்கரியின் தலைமையிலான மூன்று தமிழ்க் கட்சிகளினரையும் டெல்கித் தலைமை அழைத்திருப்பதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பினரில் யாருடன் பேச வேண்டும் யாருடன் பேசக் கூடாது என்பதில் கூட இந்திய ஆளும் வர்க்க கொள்கை வகுப்பாளர்களுக்கு வரையறை உண்டு. அது ஏன் எப்படி என்பது கூட்டமைப்பிற்குள் உள்ள ஒரு பகுதியினருக்கு

அல்லர் என்ற படிமம் தென்னிலங்கையில் பேரினவாதிகள் மத்தியில் மட்டுமன்றி இந்திய ஆளும் வர்க்க கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மத்தியிலும் உறைந்து கொண்டது. அதனால் இந்தியா தமிழ்த் தேசிய கூட்டமைப்பினரை ஒட்டுமொத்தமான ஒரு சத்தியாகக் கணக்கில் கொள்ளாது ஏனோ தானோ என்ற நிலையில் ஒப்புக்கு சந்திக்க ஏற்பாடு செய்தனர். இந்தியத் தரப்பிற்கு புலிகள் இயக்கத்தைப் பிடிக்காது. புலிகள் இயக்கம் இந்தியாவை நம்பும் நிலையில் இல்லை. சில தமிழர் கட்சிகள் இந்தியா சொல்வதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக உள்ளன. ஆனால் புலிகள் அவ்வாறு இந்தியா கூறுவதை ஏற்க மாட்டார்கள். இவற்றின் மத்தியில் தமிழ் மக்களின் நிலைமிக மோசமான கட்டத்தை அடைந்து நிற்கிறது. பேரினவாத சிங்கள பெளத்த ஆளும் வர்க்கம் இந்தியாவைத் தமது யுத்தத்திற்கு நன்கு பயன்படுத்தி வருகின்றது. அதற்கு பிரதிபுலனாக இலங்கையை இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கொலனியாக்கிக் கொள்ள சகலவற்றையும் தாரை வார்த்தும் வருகின்றது. எனவே வடக்கு கிழக்கில் தமிழர்கள் அழிக்கப்படுவது இந்தியாவிற்கு ஒரு பொருட்டல்ல. சொந்த நாட்டில் உலகமயமாதலின் கீழான சுரண்டலுக்கும் குறையாடல்களுக்கும் களம் அமைத்துத் தம் நாட்டு மக்களையே வாழ்விழக்க வைக்கும் இந்திய ஆளும் வர்க்கத்திற்கு இலங்கைத் தமிழர்கள் அழிக்கப்படுவது ஒரு அற்ப விடயமேயாகும். ஏற்கனவே வடக்கிலிருந்து கிழக்கு பிரிக்கப்பட்டு அங்கு சகோதரப் படுகொலைகளும் தமிழ் முஸ்லீம் மோதலும் ஏற்படுவதற்கு இந்தியா வகித்த பாத்திரம் யாவரும் அறிந்த இரகசியமாகும். பதின் மூன்றாவது திருத்தத்தைக் காட்டி அரசியல் தீர்வை இழுத்தடித்து யுத்தத்தை வேகமாக முன்னெடுக்கும் மகிந்த சிந்தனை அரசுக்கு சகல உதவிகளையும் செய்துவரும் இந்தியா தமிழ் மக்கள் அழித்தொழிக்கப்படுவதை எப்படித் தடுக்கப்போகிறது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் இரா. சம்பந்தனை அழைத்து என்ன கூறப்போகிறது. சம்பந்தன் டெல்கியில் இந்தியா அதட்டிச் சொல்வதைக் கேட்பாரா அல்லது புலிகள் இயக்கம் சொல்வதை அங்கு உறுதியாக எடுத்துரைப்பாரா. ஏறச் சொன்னால் எடுத்துக்குக் கோபம். இறங்கச் சொன்னால் முடவனுக்குக் கோபம். பாவம் சம்பந்தன் எப்படியும் இன்று தமிழர் படும் அவலங்களைப் பட்டியலிட்டு இந்திய எசமானர்களுக்கு பணிவாக எடுத்துரைத்து விட்டு சும்மா திரும்ப வேண்டியதுதான். இந்தியாவை நம்பியவர்களும் இன்றும் நம்பிக் கொண்டிருப்பவர்களும் அனுபவிக்க வேண்டிய ஒரு தண்டனை தான் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினையில் இந்தியா வகிக்கும் பிராந்திய மேலாதிக்க நிலைப்பாடாகும்.

இந்திய மேலாதிக்கம் பற்றிய ஜே.வி. பியின் சந்தர்ப்பவாதம்

ஜே.வி.பி என்றமில்லாதவாறு மீண்டும் இந்திய எதிர்ப்பு பற்றிப் பேசுகிறது. கிழக்கு மாகாணத்தில் பல இடங்கள் இந்தியாவிற்கு கொடுக்கப்படவிருப்பது பற்றியும் மன்னாரில் எண்ணெய் அகழ்வு காங்கேசன்துறை சீமெந்துதொழிற்சாலை, பரந்தன் இராசாயன தொழிற்சாலை கொடுக்கப்படவிருப்பது பற்றியும் எண்ணெய் வர்த்தகம் இந்தியாவிடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது பற்றியும் இலங்கை இந்திய சுதந்திர வர்த்தக ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது பற்றியும் அதனால் இலங்கைக்கு ஏற்படுகின்ற பொருளாதார பின்னடைவுகள் பற்றியும் விளக்கமாக ஜே.வி.பியின் தலைவர் சோமவன்ச அமரசிங்கவும் அதன் செயலாளர் ரிஸ்வின் சில்வாவும் பேசுவருகின்றனர். இவற்றில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. இலங்கை ஏறக்குறைய இந்தியாவின் பொருளாதாரக் கொலையாக மாறியுள்ளதெனலாம். ஜே.வி.பி அவற்றை கூறுவது மட்டுமன்றி இலங்கையில் வடக்கு கிழக்கில் சமஷ்டி முறையை ஏற்படுத்தி தமிழர்களிடம் அப்பிரதேசத்தை ஒப்படைப்பதற்கு இந்தியா இலங்கை அரசாங்கத்தின் மீது மேலாதிக்கம் செலுத்திவருகிறது என்றும் கூறுகின்றனர்.

வம்சாவளி மக்கள் தொடர்பாக இலங்கை அரசாங்கத்துடன் நடத்திய பேச்சுவார்த்தைகள் குறிப்பாக நேரு-கொத்தலாவல உடன்பாடு, சிறிமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் சிறிமா இந்திரா ஒப்பந்தம் பிற்காலத்தில் 1987 இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட இலங்கை-இந்திய சமாதான உடன்பாடு, சுதந்திர வர்த்தக உடன்பாடு போன்றவற்றில் இந்திய மேலாதிக்கம் நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது. 1970 களின் பிற்பகுதியில் ஒப்பீட்டளவில் தென்னசியப் பிராந்திய நாடுகளில் இலங்கை பொருளாதார, கல்வி, சுகாதாரம் போன்றவற்றில் முன்னணியில் இருந்தது. இந்தியாவிற்கு சரணடையாத அரசியல் தலைமைகள் இங்கிருந்தன. இந்த நிலையை சீர்திருத்தப் பதற்கு இந்தியாவிற்கு வசதியாக கிடைத்த தருப்பே இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சினை. பல தமிழ் இளைஞர் குழுவினருக்கு இந்தியாவில் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது. அவற்றில் பலவற்றை இந்தியாவே இயங்கியது. இதன் உயர்ந்த கட்டமே 1987 இலங்கை-இந்திய சமாதான உடன்படிக்கை ஆகும்.

எனவே ஜே.வி.பியின் இந்திய எதிர்ப்பு என்பது இலங்கையின் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைக்கு எதிரான நிலைப்பாடாகவே இருக்கின்றது. இந்தியா இலங்கை தமிழ்மக்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமையை உறுதி செய்ய ஆக்கப்பூர்வமான முயற்சிகளை எடுத்ததாகவோ எடுக்கும் என்றோ எவரும் சொல்வதை கேட்டுக் கொண்டு சும்மா இருக்க முடியாது.

இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதமும் மேலாதிக்கமும்

இந்திய ஆளுமவர்க்கங்கள் அவற்றின் மேலாதிக்கத்தை இந்தியாவுக்கு வெளியிலும் விஸ்தரிப்பதாக அதற்கு எதிரான போராட்டமும் இலங்கைவாழ் அனைத்து மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தின் பகுதியாகும் என்று பீக்கிங் சார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்று அறியப்பட்ட தோழர் என். சண்முகதாசனின் தலைமையிலான இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் அதனது அவதானிப்பை 1960 களில் வெளியிட்டது. இந்நிலைப்பாட்டை 'சீனசார்பு' நிலைப்பாடு என்றும் இன்றும் கொச்சைப்படுத்தும் 'இந்திய தாசர்கள்' இருக்கின்றனர். அதாவது மாசேதாங் சிந்தனையை ஏற்றுக்கொண்ட இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்தியாவிற்கும் சீனாவிற்குமிடையிலான எல்லைச் சண்டையில் சீன ஆதரவு நிலைப்பாட்டை எடுத்தது போன்று இந்தியாவுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை எடுப்பதற்காகவே இந்தியவிஸ்தரிப்பு வாதத்திற்கு எதிரான கொள்கையை எடுத்தது என்று குற்றம் சாட்டப்படுகிறது. இந்திய-சீன எல்லைச்சண்டையில் சீனா எடுத்த நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் சமாதான வழிமுறைகளாகவே இருந்தன. இந்தியாவே வலிந்து யுத்தத்தை தொடங்கியது என்பது தெரியாத விடயங்களல்ல. இந்திய விஸ்தரிப்புவாதம் என்பது 'சிக்கிம்மை' இந்தியாவுடன் இணைத்துக் கொண்டதும் வெளிப்படையானது. 'சிக்கிம்மை' இந்தியாவுடன் இணைத்துக் கொண்டவுடன் 'இலங்கையை' பற்றி உங்களின் நிலைப்பாடு என்னவென்று கேட்டபோது "காலம் வரும்" என்று அப்போதைய இந்திய பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு கூறியிருந்தார். அத்துடன் இந்தியா தொடர்ச்சியான அதன் அயல் நாடுகளுடன் 'சமத்துவம்' என்ற கொள்கையைவிட இந்திய நலன் என்பதையே உயர்த்திப்பிடித்து வருகிறது. பாகிஸ்தான் பங்களா தேஷ், பூட்டான், நேபாளம், மாலைஷா, இலங்கை ஆகியவற்றுடன் இந்தியா கொண்டிருக்கும் மேலாதிக்கம் வெளிப்படையானதே. இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இலங்கை வாழ் இந்திய

இவ்வாறு தொடர்ச்சியாக இந்தியாவின் மேலாதிக்கத்தை அவதானிக்க முடிந்தபோதும் இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதம் மேலாதிக்கத்திற்கு எதிரானபோக்கு சீனசார்பான நிலைப்பாடு என்றே இன்றும் சிலர் வாதிடுகின்றனர். இதற்கு இன்னொரு முக்கியமான தவறான புரிதலும் இருக்கிறது. இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் விவாதிக்கப்பட்ட புரட்சிகரப்பாதையா பாராளுமன்ற சமரசப் பாதையா என்ற இரண்டு நிலைப்பாடுகளையும் சீனசார்பு சோவியத் சார்பு என்று தவறாகவே வேண்டுமென்றோ கற்பிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ லங்கா கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்று இன்றும் இயங்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பாராளுமன்ற சமரசப் பாதையை முன்னெடுத்தது. சர்வதேச ரீதியான சோவியத்தின் பக்கத்தை எடுத்தது. மாசேதாங் சிந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் புரட்சிகரப்பாதையை முன்னெடுத்தனர். புரட்சிகரப்பாதையை முன்னெடுத்தவர்கள் சர்வதேசரீதியாக மாசேதாங் சிந்தனையை ஏற்றுக் கொண்டதால் அவர்களை சீன சார்பு என்று கூறி இந்திய எதிர்ப்பாளர்களாகக் காட்டப்பட்டது. இந்த இந்திய விஸ்தரிப்புவாத மேலாதிக்க எதிர்ப்பு என்ற நிலைப்பாட்டை இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட சிங்கள இளைஞர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஜே.வி.பி அதனுடைய தீவிர தேசியவாத சிறுமுதலாளித்துவ நிலைப்பாட்டிற்கு ஆதரவாக வலியுறுத்தியது. ஜே.வி.பி மாசேதாங் சிந்தனையை ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு கட்சியோ ஆரம்பகாலத்தில் சீனாவுடன் நெருங்கிய உறவை வைத்திருந்த கட்சியோ இல்லை. இந்திய விஸ்தரிப்புவாத-மேலாதிக்க எதிர்ப்பு என்பதை ஜே.வி.பி சீனசார்பு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிடமிருந்து கடன்வாங்கிய கொள்கை ஆகும் என்று பேராசிரியர் சுசரித்த கம்லத் அவரது ஜே.வி.பியின் பிறப்பு, இருப்பு, இறப்பு என்ற நூலில் எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் அவர் அந்த கொள்கையை ஜே.வி.பி தவறாக அர்த்தப்படுத்தியதா இல்லையா (அக்கொள்கை சரியானதா இல்லையா) என்ற விவாதத்திற்கு செல்லவில்லை.

ஜே.வி.பியின் நிலைப்பாடு

ஜே.வி.பியின் இந்திய எதிர்ப்பு அதிகார தேசியவாத சிறுமுதலாளித்துவ நிலைப்பாடாகும். 1971 கிளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக ஜே.வி.பி நடத்திய ஐந்து அரசியல் வகுப்புகளில் ஒன்று இந்திய விஸ்தரிப்புவாதம். அதில் இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதத்தின் பிரதிநிதிகளாக மலையகத்தோட்டத்தொழிலாளர்களையும் சிறு இந்திய வியாபாரிகளையும் அடையாளம் காட்டியதுடன் அவர்களை இந்திய

யாவுக்கு நாடுகடத்த வேண்டும் என்றும் தேயிலை, றப்பர் தோட்டங்களை மூடிவிடவேண்டும் என்றும் கூறியது. அதன் 1971 கிளர்ச்சியை அடக்க இந்தியா அதன் இராணுவ உதவிகளை இலங்கைக்கு கொடுத்தது. இந்தியக் கடற்படையினர் கொழும்பில் நிலை கொண்டிருந்தனர்.

ஜே.வி.பியின் இரண்டாவது கிளர்ச்சி 1987 ஆம் ஆண்டு இலங்கை-இந்திய சமாதான உடன்படிக்கைக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டையே உடனடியான கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தது. வடக்கு கிழக்கில் தமிழ்மக்களுக்கு மாகாண சபையை அழிக்கும் செய்க் காரணமாக இருந்ததாலேயே அதனை ஜே.வி.பி எதிர்த்தது. இலங்கை இந்திய சுதந்திர வர்த்தக உடன்படிக்கையை ஜே.வி.பி பெரிதாக எதிர்க்கவில்லை. இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு இந்தியா வழங்கும் இராணுவ உதவிகளை எதிர்க்கவில்லை. இலங்கையில் தமிழ் மக்களுக்கு அரசியல் தீர்வை பெற்றுக் கொடுத்துவிடும் என்ற அச்சத்தை முன்னிறுத்திய இந்தியாவுக்கு எதிராக ஜே.வி.பி பேசி வருகிறது. இலங்கையின் எண்ணெய் வர்த்தகத்தில் இந்தியா ஏகபோகம் செலுத்துவதை ஜே.வி.பி எதிர்க்கவில்லை. தற்போது பலவிதமான புள்ளிவிபரங்களுடன் இந்தியாவுக்கு எதிராக ஜே.வி.பி பேசுவது அதன் அரசியல் பின்னடைவைச் சீர்திருத்தி கொள்வதற்கான முயற்சியே ஆகும். சுயநிர்ணய உரிமைக்காக போராடி வரும் தமிழ்மக்களுக்கு ஆகக்குறைந்தளவு அதிகாரப் பகிர்வும் உறுதிசெய்யப்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற அடிப்படையிலேயே ஜே.வி.பியின் இந்திய எதிர்ப்பு அமைந்துள்ளது. நேர்வெயின் அணுசரணையுடன் இங்கு முன்னெடுக்கப்பட்ட சமாதான நடவடிக்கைகளை குழப்புவதற்காக இந்தியாவுக்கு ஆதரவாக இருப்பது போல் பாசாங்கு செய்து ஜே.வி.பி அதேவேளை சமாதான நடவடிக்கைகளுக்கு வெளியில் ஐரோப்பிய நாடுகளும் ஐப்பானும் அமெரிக்காவும் இங்கு செலுத்திவரும் மேலாதிக்கத்தை உரிய வலுவுடன் எதிர்க்கவில்லை. அவற்றை குறைத்தே மதிப்பிடுகிறது. அவை பற்றி அடக்கியே வாசிக்கிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு இந்திய மேலாதிக்கம் பற்றியும் அடக்கியே வாசித்தது. ஆக ஜே.வி.பியின் இந்திய எதிர்ப்பு என்பதோ ஏகாதிபத்திய விரோத மேலாதிக்க எதிர்ப்பு என்பதோ இலங்கை தமிழ்மக்களுக்கு எதிரான நிலைப்பாடேயாகும். தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான நிலைப்பாட்டே அதன் இந்திய எதிர்ப்பும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பும் ஆகும்.

மாக்சிஸ்ட் டிஸ்சிஸ்ட்டுகளின் நிலைப்பாடு

உண்மையான மாக்சிய லெனினிஸ்ட் நிலைப்பாடு என்பது எந்தவொரு நாட்டினதும் மேலாதிக்கத்திற்கு எதிரானதே ஆகும். இலங்கையின் சுதந்திரம் இறைமை, சுயாதிபத்தியம் என்பவற்றையும் இலங்கை வாழ் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையையும் ஐக்கியத்தையும் இலங்கையின் தொழிலாளர் விவசாயிகளினது சுரண்டப்படும், அடக்கப்படும் அனைவருக்குமான சமூகமாற்றம் போன்றவற்றையும் முதன்மைப்படுத்தும் எவரும் இந்திய மேலாதிக்கத்துடன் நட்பு பாராட்டமுடியாது. இதன் அர்த்தம் இந்தியமக்களுடனானதும் இந்திய ஜனநாயக முற்போக்கு சக்திகளினதும் உறவுக்கு பாதாகமானதல்ல மாறாக இந்தியாவின் சுதந்திரம் சுயாதிபத்தியம் இறைமை ஐக்கியம் போன்றவற்றை மதிக்கும் அடிப்படையாகும்.

சண்முகதாசன் தலைமையிலான கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தோட்டத்தொழிலாளர்களை இந்திய விஸ்தரிப்புவாதத்தின் சின்னமாகக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் இலங்கையின் புரட்சிக்கு தலைமை சக்தியாக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இருக்க வேண்டும் என்றே கூறியது. அக்கட்சியின் செயற்பாடு குறைந்து தற்போது செயற்பட்டுவரும் புதிய-ஜனநாயக கட்சி இந்திய விஸ்தரிப்புவாதம் மேலாதிக்கம் இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்கும் இறைமைக்கும் சுயாதிபத்தியத்திற்கும் ஐக்கியத்திற்கும் எதிரானதாகவும் இலங்கையின் தேசிய இனங்களின் சுதந்திரத்திற்கும் எதிரானதாகும் என்பதால் அதற்கு எதிரான நிலைப்பாட்டை கொண்டுள்ளது.

இலங்கையின் தேசிய இனப்பிரச்சினையில் தமிழ் மக்களுக்கு உதவுவது போன்று பாசாங்கு செய்துகொண்டு இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கையின் மூலம் இந்தியா இலங்கையை அதன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு சென்றது. அதன் பின் ஒவ்வொரு விடயத்திலும் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு இராணுவ ரீதியாக உதவி கொண்டு ஏறக்குறைய இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை அதனுடைய காலடிக்கு கொண்டு சென்றுவிட்டது.

தற்போது ஏகாதிபத்திய பூகோளமாதலின் பங்காளியாக இந்திய ஆளும் வர்க்கங்கள் மாறிவிட்டன. இந்தியாவின் அதிகார முதலாளி வர்க்கம் (Bureaucrat Capitalist) முற்றுமுததாக ஏகாதிபத்திய பூகோளமாதலுக்கு சார்பாக செயற்படுவதுடன் இப்பிராந்தியத்தின் இந்திய மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதில் அவ் வர்க்கம் மிகவும் முர்க்கத் தனமாக செயற்பட்டுவருகிறது. இந்நிலையில் இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களும் அரசகட்டமைப்புகளும் ஏனைய நாடுகளை அதன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற அடிப்படையைக் கொண்டே அதன் பூகோளமாதல் சந்தைப் போட்டிக்கு முகம் கொடுக்கிறது.

அதேவேளை ஏகாதிபத்திய பூகோளமாதலின் அர்த்தத்திலேயே இந்தியாவின் சுதந்திரம் சுயாதிபத்தியம் இறைமை, தேசிய இனங்களின் சுதந்திரம் என்பவற்றை விளக்கிக் கொள்கிறது. அதனால் இந்தியமக்களுக்கும் தேசிய நலனுக்கும் பாதாகமாகவே இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களும் செயற்படுகின்றன. இந்திய நிலைப்பாட்டிலேயே இலங்கை நாட்டையும் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமைப் போராட்டத்தையும் இந்தியா அணுகுகிறது. எனவே சீனஆதரவு எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டிலிருந்து இந்திய மேலாதிக்கத்தை சரியாக புரிந்து கொள்ள முடியாது. சீன-இந்திய முரண்பாடு என்று ஒன்றில்லை என்று கூறுவதற்கில்லை. சீன-இந்திய முரண்பாட்டில் இந்தியாவின் பக்கம் எடுக்கின்ற எவரும் இந்திய மேலாதிக்கம் பற்றிப் பேசாமல் இருக்க முடியாது.

வள்ளி நோக்கிய போரும் வதைபடும் மக்களும்

சண்முகம்

வன்னி நோக்கிய போர் உச்ச நிலையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. இதனை நாளாந்தம் வெளிவரும் போர்க் களச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. மன்னாரில் இருந்து அரம்பித்த வடக்கு நோக்கிய போர் நகர்வானது ஏற்கனவே புலிகளின் வசம் இருந்த பல முக்கிய இடங்களை ராணுவம் கைப்பற்றிச் செல்வதாக இருந்தது. வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பின் மேற்கே A 32 நெடுஞ்சாலையை உள்ளடக்கிய பகுதிகளைத் தாம் மீட்டுத்து வருவதாக ராணுவத் தரப்புக் கூறி வருகின்றது. நாச்சிக் குடா வரையும் முன்னேறியுள்ளதுடன் நாச்சிக் குடா, துணுக்காய், மல் லாவிப் பிரதேசங்களையும் தாங்கள் முற்றுமுமுதாகக் கைப்பற்றி விட்டதாக ராணுவத்தினர் கூறி வருகின்றனர். அங்கிருந்து அக்கரா

வாழ்வு அல்லது சாவு என்ற நிலைப்பாட்டில் எதிர்த்து தாக்குதல் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்துக்கு உள்ளாகி உள்ளனர். இருப் பினும் வன்னிப் பிரதேச மக்கள் அங்கிருந்து வெளியேறி ராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களுக்கு வராமல் இருக்கும் வரை புலி களுக்கு சாதகமானதும் பலமுமாகும். இதனாலேயே அரசாங்கமும் ராணுவமும் வன்னி மக்களை வெளியேறி வருமாறு வேண்டி கோள் விடுத்த வண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் இடம் பெயர்ந்த மக்கள் தெற்கு நோக்கி வன்னியின் மத்திய பகுதிகளுக்கே

யன் நோக்கி நகர்வதையும் போர்க்களச் செய்திகள் எடுத்துரைக் கின்றன. இச் செய்திகளை ராணுவத் தகவல் மையமும் புலிகளின் இணையத் தளங்களுமே செய்திகளாகத் தருகின்றனவே தவிர பொதுப்பட்ட செய்திகள் அங்கிருந்து இல்லை. அதேவேளை வன்னியின் தென்கிழக்கிலிருந்து முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தை நோக்கிய படைநகர்வும் இடம் பெற்று வருகின்றது. நெடுங்கேணி வரை தாம் முன்னேறியுள்ளதாக ராணுவத் தகவல் மையம் அறிவித்து வருகின்றது. மேலும் ராணுவத் தந்திரோபாய மானது A 9 நெடுஞ்சாலையை ஓட்டிய இரும்புக்காலும் முன்நகர்வ தைச் செய்யாது இருந்து வருகின்றது. அவ்வாறு ராணுவம் முன்னேறினால் கரும் எதிர்ப்பையும் மோசமான இழப்புகளையும் சந்திக்க நேரிடலாம் எனக் கணித்ததன் மூலம் தமது முன்னேறும் தந்திரோபாயத்தை வகுத்துள்ளது போலும். அதே வேளை வன்னிப் பிரதேசம் காடுகளும் வயல் நிலங்களுக்கு நிறைந்திருப்பதால் ராணுவ முன்னேற்றம் இலகுவானதாக இல்லை என்பதையும் நகர்வின் வேகம் எடுத்துக் காட்டி வருகிறது. மேலும் இலங்கை ராணுவம் வன்னிப் பிரதேசத்தில் புகுந்து கொள்வது இதவே முதல் தடவையாகும். ஆனால் இந்திய இராணுவம் ஏற்கனவே அமைதிப் படையென்னும் பெயரில் இங்கு வந்ததினால் வன்னி அவர்களுக்கு பழக்கப்பட்டதாக இருந்தது. இந்திய ராணுவ உயர் மட்டத்தின் அனுசரணை இலங்கை ராணுவத்திற்கு இருந்து வரு வதையும் மறுக்க முடியாது.

செல்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக வடக்கு நோக்கி வவுனியாவிற்கு வரத் தயாராக இல்லாத சூழலை காணப்படுகின்றது. புலிகள் மக் களைத் தடுத்து தமது இருப்பைப் பாதுகாக்க மனிதக் கேடயமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர் என்றே அரசாங்கம் கூறி வருகின்றது. ஆனால் வன்னி மக்கள் நிர்ப்பந்தங்கள் வழிமறுப்புக்களையும் மீறி அரசாங்கக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிக்குள் வர கரும் அச்சம் காட்டுகிறார்கள். அத ற்குக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. 1995ல் தென்மராட்சி வடம

மேலும் A 9 பாதையூடாக வன்னியில் இருந்து வவுனியா நோக்கி மக்கள் இடம் பெயர்ந்து வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் ராணுவம் காத்திருக்கிறது. A 9 பாதையூடான படை நகர்வை நடாத்துவதற்கு ராணுவம் தாமதிப்பதன் காரணம் அது வென்றும் சிலர் கூறி வருகின்றனர். இதேவேளை புலிகள் இயக்கம் பல முன்நகர் நிலைகளில் இருந்து பெரும் மோதல்களுக்கு இடம் வைக்காது பின்வாங்கிச் சென்றுள்ளது. ராணுவத்தின் மேற்குப்புற விரைவான போர் நகர் வுக்கு புலிகளின் பின்வாங்கல் சாதகமாக அமைந்து கொண்ட து. துணுக்காய் மல்லாவி "மீட்டிலும்" அது நடைபெற்றது. அதற்கு அப்பால் அக்கராயன் நோக்கிய படை நகர்வின் போது புலிகள் இயக்கம் கரும் எதிர்ப்பைக் காட்டியதால் போர்க் களம் உக்கிரம் அடைந்து வருகிறது. இரு தரப்பிலும் பெரும் உயிர்ச் சேதங்களும் படுகாயங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. கிளிநொச்சியை நோக்கிய ராணுவ நகர்வானது மேலும் போரை உச்சப்படுத்தப் போகிறது. ராணுவம் தனது பின்புல இருப்பைத் தயார்படுத்தி வருவதுடன் முன்னேறும் படைப்பிரிவுகளைப் புலிகள் ஊடறுத்து தனிமைப்படுத்தித் தாக்கியழிப்பதைத் தடுக்கும் விபுக்கங்களையும் வகுத்து வருகின்றது. அத்துடன் விநியோக வழிகளை ஏற்படுத்திப் பாதுகாக்கவும் முயன்று வருகின்றது. எவ்வாறாயினும் ராணுவத் தரப்பிற்கு வன்னிப் போர்க்களம் பல போர்ச் சவால்களுக்குரிய தாகும். ஆனால் புலிகளுக்கு வன்னிப் பிரதேசம் நன்கு பழக்கப் பட்ட பிரதேசமாகிலும் ராணுவத்திற்கு இருக்கும் வளங்களும் பின்புலமும் விரிவானவைகளும் உறுதியானவைகளாகும். அதே வேளை கிளிநொச்சியை எப்படியும் பாதுகாப்பது என்பதில் புலிகள்

ராட்சிப் பிரதேசங்களில் இடம்பெயர்ந்து சென்று அகதிகளாக இருந்த மக்கள் ஐந்து மாதங்களுக்குப் பின் ராணுவ அழைப்பை நம்பி வலிகாமத்திற்குத் திரும்பினர். ஆனால் நம்பிக்கை துரோகம் நடந் தது. அறுநூறுக்கு மேற்பட்டோர் காணாமல் போயினர். செம் மணிப் புதைகுழிகள் சில கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. காணாமல் போனோர் ராணுவப் புதைகுழிகளுக்கு இரையாக்கப்பட்டதாகவே இன்றும் மக்களால் நம்பப்படுகிறது. இதே கதி இன்று ஏற்பட மாட்டாது என எப்படி வன்னி மக்கள் நம்ப முடியும். அதுவும் புலி களின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசத்திலிருந்து வரும் மக்கள் எவ் வாறு நடத்தப்படுவார்கள் என்ற பாரிய அச்சம் இருக்கவே செய் கிறது. அதனாலேயே வன்னி மக்கள் அவலங்களை அனுபவித்த போதிலும் தெற்கு நோக்கி வராது இருந்து வருகின்றனர். இத்தகைய உச்ச கட்டப்போர்ச் சூழலில் வன்னிக்குள் தத்தமது சொந்தக்கிராமங்கள் இடங்களை விட்டு வெளியேறி அகதிகளா கிய மக்களின் எண்ணிக்கை இரண்டு இலட்சங்களைத் தாண்டி

விட்டது. அங்காங்கு உள்ள பாடசாலைகள் கோவில்கள் பொது இடங்கள் என்பனவற்றில் குறிப்பிட்டளவு மக்கள் இருந்து வரு கின்றனர். ஆனால் பெருந் தொகையானோர் காடுகளில் மரங்களின் கீழ் வயல் பரப்புகளில் பரிதாபமாக இருந்து வருகின்றனர். அவர்கள் உணவுக்கும் குழந்தைகளுக்கான பால்மா போன்றவற்றுக்கும் கடுமையாகக் கஷ்டப்படுகின்றனர். நிவாரண உதவிகளை அரசாங்கம் கட்டுப்படுத்தியுள்ளது. அதனால் அரசாங்க நிவாரண உதவிகள் அற்பமாகி உள்ளதுடன் அரசாற்பற்ற நிறுவனங்கள் கட்டுப்பாடுகளை எதிர் நோக்கியுள்ளதால் அவை முடங்கல் நிலை யில் உள்ளன.

வன்னிப் போரில் பொது மக்களின் குடியிருப்புகள் நடமாடும் பொது இடங்கள் ராணுவத் தாக்குதல்களால் இலக்கு வைக்கப் பட்டுத்தாக்கப்படுகின்றன. ஏரிகளை வீச் சக்கள் பல்குழல் பிரங்கி கள் விமானங்கள் குண்டுகளைக் கக்கிய வண்ணமே உள்ளன. இறப்போர் அனைவரும் புலிகளாகவே காட்டப்படுகின்றனர். அழிக் கப்படும் வீடுகள் இடங்கள் புலிகளின் முகாம்கங்கள் எனப்படு கின்றன. மன்னார் மாவட்டமக்கள் ஏற்கனவே இடம் பெயர்ந்து அகதிகளாய் உள்ளனர். இப்போது கிளிநொச்சி முல்லை தீவு மக்கள் அகதிகளாகி உள்ளனர். அவர்கள் பாதுகாப்புத் தேடி அடிக்கடி இடங்களை மாற்றிச் சென்றாலும் குறிப்பிட்டளவு தூரத் திற்குப் பிறகு எங்கே செல்ல முடியும் என்ற பிரச்சினை எழவே செய்கிறது. வன்னிப் பிரதேசம் நிலப்பரப்பில் விஸ்தீரமானதாகிலும் மக்கள் இடம் பெயர்ந்து தங்கக்கக் கூடிய கட்டிடங்களும் ஏனைய வளங்களும் குறைவானவையாகும். அதனால் அங்கு உக்கிரமடை யும் போரினால் மக்கள் மேன்மேலும் வாட்டி வதைக்கப்படும் நிலையே காணப்படுகிறது. இதற்கு யார் ஆறுதல் தருவது யார் பொறுப்புக் கூறுவது.

தென்னிலங்கையில் எவ்வித ஆதரவு நிலையும் இல்லை. புலிக ளையும் மக்களையும் ஒன்றாகப் பார்க்கும் நிலையே சிங்கள மக்களுக்கு ஊட்டப்பட்டிருக்கிறது. "போர் வெற்றி" என்ற போதை மயக்கத்தில் சிங்கள மக்கள் உள்ள சூழலை நிலவுகின்றது. இம் மயக்கத்தைக் கலைக்கக் கூடிய சரியான அரசியல் மார்க்கத் தைக் காட்ட எந்தவொரு கட்சியும் சிங்கள மக்களிடையே இல்லாதி ருப்ப துரஷ்டமேயாகும். அதுவே மகிந்த சிந்தனையின் போர் வெறிக்கு ஆதாரமாகவும் உள்ளது.

அதேவேளை தமிழர் தரப்பால் நம்பப்பட்ட இன்றும் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் இந்தியா அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் என்பன தமது கண்களையும் காதுகளையும் பொத்தி வைத்திருக்கின்றன.

பயங்கரவாத ஒழிப்பிற்கு நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் அவை மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கத்திற்கு உதவி வருகின்றன. இப்போதா வது தமிழர் தரப்பினர் ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்க பிராந்திய மேலாதிக்க சக்திகளை எதிர்பார்த்துத் தவம் கிடக்கும் நிலைப் பாட்டை மறுபரிசீலனை செய்வார்களா? தமிழ் மக்கள் பல்லாயிரக் கணக்கில் அழிந்தாலும் பரவாயில்லை தமது வெற்றி பெறாத நிலைப்பாட்டை மாற்றத் தயாராக இல்லாத தமிழர் தலைமைத்து வத்தைப்பிட்டு தமிழ் மக்கள் தான் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதன் மூலமே பேரினவாத ஒடுக்கு முறையை எதிர்த்தும் சுயநீர் ணைய உரிமையினை வற்புறுத்தியும் பரந்துபட்ட வெகுஜன அரசி யல் மார்க்கத்தை முன்னெடுக்கும் போராட்டத்தைத் தமிழ் மக்கள் புதிய வழித்தடத்தில் முன்னெடுக்க முடியும்.

1923 முதல் 1929 வரையிலான ஆண்டுகள் இலங்கையின் தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் போர்க்குணம் மிக்க ஆண்டுகள் எனலாம். இலங்கையின் உற்பத்திக்கு உலகச் சந்தையில் மிகவும் சாதகமான விலைகள் இக் காலகட்டத்திற்கு கிடைத்ததால் இலங்கையின் உற்பத்திகள் குறிப்பாகத் தேயிலை, தேங்காய், காரியம் என்பன உயர்ந்த விலைகளைப் பெற்றன. ரப்பர்ச் சந்தையும் சுறுசுறுப்பாயிருந்தது. உணவும் போதியளவிற்கு கிடைத்தது. வணிகமும் போக்குவரத்தும் பிற சேவைகளும் அதையொட்டி வளர்ந்தன. கொழும்பு செல்வச் செழிப்புடையதாகியதன் விளைவாக நகர் சார் தொழிலாளரது எண்ணிக்கையும் பெருகியது. வேலையின்மை ஒரு பிரச்சனையாக இல்லாத போதும் வேலைத் தளங்களில் அதிருப்தி இருந்தது. ஊதியப் பற்றாக்குறை வேலை தொடர்பான நிலைமைகள் விலைவாசி ஏற்றம் என்பன அதிருப்திக்கு முக்கிய காரணங்களாக இருந்தன.

அரசாங்கத் திணைக்களங்களிற் பணியாற்றியோரின் ஊதியங்களும் ஓய்வூதியம் உபகாரச் சம்பளம் இழப்பீடுகள் போன்ற வசதிகளும் தனியார் துறை ஊழியர்களை விடச் சிறிது சிறப்பாகவே இருந்தன. தனியார் துறையில் ஊதியமும் சலுகைகளும் நிறுவனத்துக்கு நிறுவனம் வேறுபட்டன. ஓய்வூதியம் என்று ஒன்று இருக்கவில்லை. இதனாலேயே தனியார்

உணர்வை ஏற்படுத்தின. இலங்கையிலும் கம்யூனிசம் வேருன்றுமோ என அவர்கள் கவலை கொண்டனர். சோவியத் யூனியன் ஆசியாவின் தேசியவாத, புரட்சிகர இயக்கங்களுக்கு வழங்கிய ஆதரவு அவர்களது அச்சத்தை மேலும் வலுப்படுத்தியது. எனவே தொழிலாளரது அதிருப்தி கிளர்ச்சியாக வளராமல் இருப்பது பற்றி நிருவாகம் கவனமாகவே இருந்து வந்தது.

எவ்வாறாயினும் 1925ல் தொழிலாளரின் கோரிக்கைகள் அனைத்தும் ஏற்கப்படாத போதும் பெறப்பட்ட சலுகைகளும் ஊதிய உயர்வும் ஏ.ச. குணசிங்ஹவுக்கும் அவரது தலைமையிலான இலங்கைத் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கும் மேலும் வலிமையையும் தன்னம்பிக்கையும் ஊட்டின. எனவே கோரிக்கைகளை முன்வைத்துப் போராடிகிற போக்கு வலுபட்டது தொடங்கியது.

1926ல் வெள்ளவத்தை நெசவாலையில் தொழிலாளரின் வேலை நீக்கத்தை எதிர்த்தும் கொழும்புப் பெரியாஸ்பத்திரியில் ஊதிய உயர்வு கோரியும் நடந்த வேலை நிறுத்தங்கள் சாதகமான விளைவுகளைத் தந்தன. எனினும் 1927ல் தொடர்

தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தின் எழுச்சி மீதும் ஆண்டுகள்

துறை விட அரசாங்க ஊழியத்தின் மீதான கவர்ச்சி படித்த யாழ்ப்பாணத் தமிழரிடையே அதிகமாயிருந்தது எனலாம். "கோழி மேய்த்தாலும் கோறணமேன்றில் மேய்க்க வேண்டும்" என்பது 1950களிற் கூட ஒரு பொன்மொழி போலப் பேசப்பட்ட ஒரு வாக்கியம்.

முதலாம் உலகப் போரின் பின்பு தனியார் துறையில் வழங்கப்பட்ட சிறிய சம்பள உயர்வு விலைவாசி ஏற்றத்துக்கு ஈடு கொடுக்கவும் வறுமையிலிருந்து தொழிலாளரை மீட்கவும் போதியதாக இருக்கவில்லை. கடும் வட்டிக்குக் கடன் வாங்குவதும் கடைகளிற் கடனுக்குப் பொருட்களைப் பெற்று நடப்படுவதும் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாகி விட்டது. இவ்வாறு நாடு செல்வச் செழிப்பில் மிதக்கையில் தொழிலாளரிடையே வறுமையும் அதன் விளைவான மனக்கசப்பும் தலைவிரித்தாடின.

1925ல் அரசாங்க ஊழியர்களின் சார்பாக ஏ.ச. குணசிங்ஹவு தயாரித்துச் சட்டவாக்கற் சபையில் சி.எச்.ஸ்டீ. பெர்ணான்டோ சமர்ப்பித்த வேண்டுகோளை யொட்டி அரசாங்கத்தின் கீழிருந்த அரசாங்க உற்பத்திமனை புகையிரதச் சேவை ஊழியர்கள் கடும் நடவடிக்கையில் இறங்குவர் எனும் எச்சரிக்கைகளும் எழுந்தன. அரசாங்க விசாரணைக் குழு ஒன்று ஊதிய உயர்வையும் பொது விடுமுறைகள் விடுப்பு என்பன பற்றிய சில சலுகைகளையும் பரிந்துரைத்தது. அதையொட்டித் தனியார் துறையினரும் சாதகமான ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுத்தனர். இவற்றுக்குக் காரணமாக அமைந்தது 1923ம் ஆண்டு நடந்த பொது வேலை நிறுத்தம் எனலாம். அதன் போது அன்று தேசியவாதிகள் எனக் கூறிய சிங்களத் தேசியவாதிகளது ஆதரவு அதற்கு இருந்தது. ஆனால் மிதவாதிகள் எனப்பட்டோர் அதனை எதிர்த்தனர். ஒரு மாதம் நீடித்த அல் வேலை நிறுத்தம் வெற்றி பெறாவிடினும் அது தொழிலாளரிடையே தாம் ஒரு வர்க்கமாகப் போராடலாம் என்ற உணர்வை உருவாக்கியது. மிதவாதிகள் மீதும் சீர்திருத்தவாதிகள் மீதும் தொழிலாளர் வைத்திருந்த நம்பிக்கை தளரவும் வேலை நிறுத்தம் காரணமாயிருந்ததால் தொழிலாளர் ஒரு வர்க்கமாகத் தொழிற்சங்கங்களில் இணைந்து போராட ஆயத்தமாயினர். ரஷ்யியப் புரட்சியின் வெற்றியும் சோவியத் ஒன்றியத்தின் உருவாக்கமும் அங்கு இடம் பெற்று வந்த மாற்றங்களும் அதிகாரிகளிடையே எச்சரிக்கை

ங்கி 1929 வரையிலான காலமே அதுவரையில் இலங்கைத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் அதி போர்க்குணங் கொண்ட எழுச்சிக் காலமாயிருந்தது.

இக் காலகட்டத்தில் ஒரு தொழிற்சங்கத்தில் நடந்த வேலை நிறுத்தத்துக்கு ஆதரவாகப் பிற தொழிற் துறைகளில் இருந்த தொழிலாளர்களும் பகிரங்கமாகவே செயற்பட்டமை முக்கியமானது. கொழும்புத் துறைமுகத் தொழிலாளர்களே தொழிலாளர் அனைவரினும் போர்க்குணம் மிகுந்தவர்களாக இருந்தனர். இலங்கையின் பொருளாதாரத்தையே முடக்கக் கூடியளவுக்கு அவர்க்கு வலிமை இருந்தது. அவர்க்கு ஆதரவாகப் பிற துறைமுகத் தொழிலாளர்களும் போராட்டத்திற்கு குதித்தனர். நிலக்கரியைக் கப்பலில் இருந்து இறக்க முடியாத நிலையில் புகையிரதப் போக்குவரத்து ஸ்தம்பிதமடையும் ஆபத்து இருந்தது. வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்க்குப் பிற அரசாங்கத் துறைத் தொழிலாளர்கள் ஆதரவு தெரிவித்தனர். கடை முதலாளிகளும் நிதி உதவி உணவு வழங்கல் என்று பல வகைகளிலும் ஆதரிக்க முன்வந்தனர். ஏறத்தாழ மூன்று வாரங்களாக நடந்த துறைமுக வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. அரசாங்க மத்தியஸ்தத்தை முதலாளி மாரும் தொழிலாளிமாரும் ஏற்றுக் கொண்டதன் பேரில் அது வெற்றிகரமான முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இவ் வெற்றியின் தொடர்ச்சியாக இலங்கை வர்த்தக ஊழியர் சங்கம் (சி.எம்.யூ) எனும் தனியார் துறை எழுது வினைஞர்களது தொழிற் சங்கம் 1928ல் உருவானது. துறைமுகப் போராட்ட வெற்றியின் பயனாக 1928ம் 29ம் ஆண்டுகளில் வேலை நிறுத்தங்கள் அலைஅலையாக எழுந்தன.

1928ல் நடந்த தொழிற்சங்கப் போராட்டங்களில் வாடகை மோட்டார் வண்டிச் சாரதிகளின் வேலை நிறுத்தம் முக்கியமானது. கடுமையாக நடந்து கொண்ட மினேர்வா வாடகை வண்டிக் கம்பனி முதலாளிக்கு ஆதாரவாகச் செயற்பட்ட கம்பனி ஒன்றன் பெற்றோல் நிலையம் பகிஷ்கரிக்கப்பட்டது. 1929ல் கொழும்பு நராம் வண்டித் தொழிலாளரது வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் அதற்கு முந்திய சகல வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களிலும் முக்கியமானதாக அமைந்தது. நராம் வண்டிப் போக்குவரத்து இல்லாமல் பொது மக்கள் அதிகம் அவதிப்படாத விதமாக வாடகை மோட்டார் வண்டி ஓட்டுவோர் பயணிகளை இலவசமாக ஏற்றிச் சென்றனர்.

அனுதாபிகள் பலரும் தமது சொந்த வாகனங்களில் பயணிகளை ஏற்றிச் சென்றனர். போராட்டத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்ததுப் பொது மக்கள் நராம் வண்டிகளிற் பயணஞ் செய்தோரைக் கூச்சலிட்டு அவமதித்தனர். நராம் வண்டித் தண்டவாளங்களின் குறுக்கே நடந்து போக்குவரத்துக்கு இடையூறு செய்தனர். நராம் பாதைகள் வழியே மறியல் போராட்டங்களும் நடைபெற்றன. அதன் பின்பு நராம் கம்பனி முதலாளிக்குச் சொந்தமான பிற கம்பனிப் பொருட்களைப் பகிஷ்கரிக்கும் இயக்கம் தொடங்கப்பட்டது. அக் கம்பனி கட்கான இறக்குமதிகளைக் கையாள மறுக்காவிட்டால் ஒரு பொது வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடப் போவதாக அக்கம்பனிப் பொருட்களைக் கையாளும் துறைமுகக் கம்பனிக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கப்பட்டது.

பொலிஸ் கம்பனி முதலாளி சார்பாகக் குறுக்கிட்ட போதும் நராம் வண்டிக்குப் பொலிஸ் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்ட போதும் வேலை நிறுத்தத்திற்கும் பொது மக்களது ஏகோபித்த ஆதரவு பொலிஸ் மீதான கோபமாகவும் மாறியது. இதன் விளைவாக அரசாங்கமும் தனியார் கம்பனிகளும் இறங்கி வர நேர்ந்தது. போர்க்குண மிக்க ஒரு தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் எழுச்சியைத் தடுத்து நிறுத்துமுகமாக முதலாளிமார் சம்மேளனம் தொழிற்சங்கங்களுடன் கூட்டு ஒப்பந்தம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் முயற்சியில் முதல் முறையாக இறங்கியது.

1927ல் இங்கிலாந்தில் உருவாக்கப்பட்ட தொழிலாளர்க்குப் பாதகமான தொழிற்சங்கச் சட்ட ஒழுங்குகளையும் தொழிற் தகராற்றுச் சட்ட ஒழுங்குகளையும் போன்று இலங்கையிலும் சட்ட ஒழுங்குகளைப் புகுத்த கொலனிய நிருவாகம் திட்டமிட்டது. இலங்கைத் தொழிற்சங்கங்கள் மட்டுமன்றி பிரித்தானியக் கொலனி நிருவாக அலுவலகமும் அவசர அவசரமான இந்த நடவடிக்கையை விரும்பாததால் அச் சட்ட ஒழுங்குகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. எனினும் 1929க்குப் பின்பான பொருளாதார நெருக்கடி இலங்கையில் நிலைமைகளை மாற்றியது. தொழிலாளி வர்க்க உணர்வுக்குச் சரியான அரசியல் வழிகாட்டல் இல்லாது போனால் அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடிகளின் போது தொழிலாளர் போராட்டங்கள் தோல்வி அடைவதுடன் தலைமைகள் தவறான திசைகளில் திரும்ப நேரும் என்பதற்கு அடுத்து வந்த ஆண்டுகள் சாட்சியங்களை வழங்கின.

குணசிங்ஹாவின் தொழிற்சங்கத் தலைமையின் இயலாமை எவ்வாறு அதைச் சந்தர்ப்பவாதப் பாதையில் தள்ளியது என்றும் அதன் விளைவாகத் தொழிற்சங்க இயக்கமும் தொழிலாளி வர்க்கமும் பெரும் இழப்புக்களைக் காண நேர்ந்தது என்றும் அந்த இடிபாட்டின் நடுவிலிருந்து ஒரு புதிய தலைமை எவ்வாறு உருவானது என்றும் இனிக்கவனிப்போம். **வளரும்**

நேபாளத்தின் தென் மேற்கிலும் வட இந்தியாவில் பிகார் மாநிலத்திலும் இப்போது உத்தரப் பிரதேசத்திலும் பெரு வெள்ளம் ஏற்பட்டுள்ளது. இவ் வருடம் இந்தியாவில் 180 லட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 5 லட்சம் மக்கள் இருப்பிடங்களை விட்டு வெளியேறாமாறு நேர்ந்துள்ளது. இந்நிலையில் பிகாரில் இறந்தோர் தொகை 700 ஐ நெருங்கியுள்ளது. நேபாளத்திலிருந்து இந்தியாவின் பிகார் மாநிலத்தில் பாய்கிற கோசி (நேபாளத்தில் சப்தகோசி) என்கிற ஆற்றுக்கு இந்தியப் பகுதியிற் கட்டப்பட்ட அணைகள் சரிவரப் பராமரிக்கப்படாமல் உடைப்பெடுத்ததாலேயே இவ் வெள்ளம் ஏற்பட்டது. இந்த ஆற்றுக்கான அணைகள் 1954ல் இந்தியாவுக்கும் நேபாளத்திற்கும் இடையிலான உடன்படிக்கையின் அடிப்படையில் கட்டப்பட்டன. அவற்றின் பராமரிப்பு இந்தியாவின் பொறுப்பிலிருந்தது.

கோசி ஆறு பாதுகாப்பற்ற ஆறு எனவும் அதன் தடம் மாறி வந்துள்ளது எனவும் கூறப்படுகிறது. எனவே அது தொடர்பான கண்காணிப்பும் பராமரிப்பும் முக்கியமானவை. கோசி அணைக்கட்டுப் பற்றிய இந்திய-நேபாள உடன்படிக்கை தவறானது எனவும் இந்த வெள்ளம் அதன் விளைவான பேரழிவு எனவும் நேபாளப் பிரதமர் ப் பிரசண்டா கண்டித்துப் பேசியுள்ளார். நேபாள அரசாங்கம் நேபாளத்தின் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் அவசரகால நிலையைப் பிரகடனஞ்செய்ததுடன் பாதிக்கப்பட்ட இந்திய மக்களுக்கும் உதவ முன்வந்துள்ளது.

பிஹார் அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் வேளைக்கே உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காததாலும் காலம் பிந்திய நிவாரணப் பணிகளின் விளைவாகவுமே பேரழிவு நேர்ந்தது எனவும் பலவாறான கண்டனங்கள் எழுந்துள்ளன. எனினும் மேலும் அணைகளும் வரப்புக்களும் ஆற்றில் வருகிற வண்டலை அகற்றுவதுமே தீர்வு என இந்திய அரசாங்கமும் பிகார் மாநில அரசாங்கமும் கருதுகின்றன. இவை அடிப்படையான பிரச்சனையைத் தீர்க்கமாட்டா என்றே விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர்.

இந்திய வெள்ளக் கொடுமை

ஏற்கெனவே தோல்வியடைந்த வெள்ளக் கட்டுப்பாட்டுக் கொள்கை ஒன்றை இந்திய, பிகார் மாநில ஆட்சியாளர்கள் தொடர்ந்தும் கடைப்பிடிப்பதைத் தடுக்க வேண்டுமானால் பாராளுமன்றக் கட்சிகளது தலைமைகள் மீது தங்கியிராமல் அதற்கு வெளியே வெகுசன அரசியல் இயக்கம் ஒன்று முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும். பிகாரில் அதற்கான வாய்ப்பு உண்டு. மாக்ஸிய லெனினியவாதிகள் ஒன்று பட்டு அப்பணிக்குத் தலைமை தாங்கி வழி நடத்தினால் அந்த வெகுசன அரசியலை முன்னெடுப்பதற்கு ஒரு நல்ல தளத்தை அமைத்துக் கொடுக்கும்.

இன்று சகல நிலைகளிலும் யாழ்ப்பாணக் குடா நாடு ராணுவ செயற்பாடுகளால் இறுக்கப்பட்டுள்ளது. சிவில் நிர்வாகம் பெயரளவில் செயல்பட்டாலும் அதனை மேற்பார்வை செய்து வழி நடத்துவது ராணுவ உயர் பீடமேயாகும். அங்கு உண்பதற்கும் குடிப்பதற்கும் சில மத வழிபாட்டிற்கும் மட்டுமே வாய்திறக்க முடியும். சமூக அரசியல் விடயங்களில் மட்டுமன்றி கலை இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கும் கட்டுப்பாடுகளை இருந்து வருகின்றன. அத்தகைய நிகழ்வுகள் யாவும் ராணுவத்தினரின் கவனத்திற்கு கொண்டு செல்லாத நாடாத்தினால் ஆபத்து வந்து விடும் என்ற அச்சம் நிலவுகின்றது. மக்கள் கண் காணிக்கப்படுவதும் விசாரிக்கப்படுவதும் இப்போது மட்டுமன்றி கடந்த கால நூற்றாண்டு காலமாகவே இருந்து வரும் நடைமுறைதான். முன்பு ஆயுதம் தாங்கிய தமிழர் இயக்கங்கள் மக்களை கண்காணித்து அச்சுறுத்தி வந்தன. அதனை இப்போது சீருடை தரித்த அரசாங்க ராணுவம்

வைகள் தான். பூநகரி, கிளாலி, சுண்டிக்குளம் நிரேிகள் தாண்டிய இரவு பகல் பயணிகளில் மக்கள் கயிறாகத் திரிக்கப்பட்டனர். வரிகள் வாங்கியவர்களும் பிரயாணப் பணம் கறந்தவர்களும், வரிசைகளில் வைத்து வாடி வதைத்தவர்களும் எல்லாத் தரப்பிலும் தான் இருந்தனர். ஆனால் அத்தனையையும் அனுபவித்து வந்தவர்கள் தமிழ் மக்களாகவே இருந்தனர். இத்தனை இடர்கள் மத்தியிலும் ஏன் கொழும்பிற்கும் ஏனைய மாவட்டங்களுக்கும் மக்கள் பயணிக்கின்றனர். அவர்கள் சுகபோகம் பெறுவதற்கல்ல. தத்தமது அவசியத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காகவே தான். அரசாங்க தலைமைச் செயலகங்களும் திணைக்களங்களும் கொழும்பில் திருகோணமலையில் வவுனியாவில் இருப்பதால் குடாநாட்டு மக்கள் அவ்விடங்களுக்கு வர வேண்டியே உள்ளது. மேலதிக வைத்தியத்திற்கும் கல்வி சுகாதாரத் தேவைகளுக்கும் இவ்விடங்களுக்கே வந்து செல்ல வேண்டிய

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தனிநாடாக உருவாக

ராணுவ நடைமுறை கூடுவதென்ன

செய்து வருகின்றது. முன்னையவர்கள் தமிழர் விடுதலையின் பெயரால் செய்தனர். பின்னையவர்கள் பேரினவாதத்தின் பெயரால் செய்கின்றனர்.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு இன்று கட்டுப்பாடுகள் மிகுந்த நடைமுறைகளால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. கருத்துச் சுதந்திரம் நடமாடும் சுதந்திரம் மட்டுமன்றி உயிர் வாழும் சுதந்திரமும் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் பிரயாணம் செய்யும் சுதந்திரமும் தடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ராணுவத் தொடரணி பயணிக்கும் போது அதற்குரிய வீதிகள் பலமணி நேரம் மக்களது போக்குவரத்திற்கு தடைசெய்யப்படுகின்றது. திருமண நிகழ்வுப் போக்கு வரத்து மட்டுமன்றி மரணச் சடங்கு ஊர்வலம் என்றாலும் அந்தந்த இடத்தில் நிற்க வேண்டியது தான்.

இவற்றுக்கு அப்பாலான வெளி மாவட்டப் பிரயாணத்திற்கான நடைமுறை மிகமிக இறுக்கமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவர் வெளி மாவட்டங்களுக்கு செல்ல வேண்டுமாயின் பல்வேறு கட்டுப்பாடுகள் கொண்ட நடைமுறைகளுக்கு ஊடாகவே அனுமதி பெற வேண்டும் கிராம

சேவரிடம் செல்வதில் ஆரம்பித்து பொலீஸ் நிலையம் ராணுவ முகாம்கள் பலவற்றுக்கும் ஏறி இறங்கி அலைந்து உலைந்து கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது மேலும் ஒரு நடைமுறை கோரப்பட்டுள்ளது. அதாவது வெளிமாவட்டம் செல்லும் ஒரு குடாநாட்டு குடிமகன் மகள் தான் செல்லும் இடத்தில் தங்கப் போகும் வீட்டுக்காரரின் சம்மதத்தை அப் பகுதி பொலீஸ் நிலையத்தின் ஊடாகப் பெற்று அதனை சமர்ப்பிக்க வேண்டும். இது தற்போது ஐரோப்பிய அமெரிக்க நாடுகளுக்குச் செல்வோர் விசா பெறும் போது பின்பற்றப்படும் நடைமுறை போன்றதாகும். இதனை நோக்கும் போது யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தனி நாடாகவிட்டதா என்ற ஒரு கேள்வியைத் தான் எழுப்ப வேண்டியுள்ளது. இங்கே கவனிக்க வேண்டிய மற்றொரு விடயம் யாதெனில் இன்றும் வன்னிக்கான தரை வழிப்பாதையால் பயணம் மேற்கொள்ளப்படுவதுடன் அங்கிருந்து வெளி மாவட்டம் செல்லும் எவரும் இத்தகைய கடுமையான கட்டுப்பாட்டிற்கு உள்ளாக்கப் படவில்லை என்பதாகும்.

பல்வேறு அலைச்சல் உலைச்சல்கள் மத்தியில் பெறப்படும் அனுமதியுடன் பிரயாணம் மேற்கொள்ள வந்தால் விமான மூலமும் கடல் கப்பலிலும் பிரயாணம் செய்ய வேண்டும். விமானத்திற்கு பத்தாயிரத்து ஐநூறு ரூபா (ஒரு வழிப்பயணத்திற்கு)வும் கப்பல் பயணத்திற்கு மூவாயிரத்து ஐநூறு ரூபா திருகோணமலை வரை அறவிடப்படுகிறது. இப் பயணங்களில் படும் சிரமங்கள் துன்பங்கள் விபரிக்க முடியாதவைகளாகும். பல தடவைகள் பொதிகளைச் சோதனை இடுவதும் பல மணி நேரம் காத்திருக்க வைப்பதும் நடைமுறையாக உள்ளது. இருப்பத்தியோராயிரம் ரூபாவை விமானப் பயணத்திற்கு தாரை வார்த்து ஒவ்வொரு வட்டிலுக்கும் பயணியும் படும் வேதனையானது விபரிக்க முடியாத ஒன்றாகும்.

குடாநாட்டிலிருந்து இவ்வாறு நெருப்பாறு கடக்கும் பயணம் இப்பொழுது மட்டுமல்ல கடந்த கால நூற்றாண்டில் அனுபவித்த

யுள்ளது. அத்துடன் வெளிநாடுகளுக்கான பயணங்களும் கொழும்பில் இருந்தே பயணிக்க வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய தவிர்க்க முடியாத தேவைகளின் காரணமாகவே வெளிமாவட்டப் பயணங்களை குடாநாட்டு மக்கள் மேற்கொள்கின்றனர். இதற்காக பொலீஸ் நிலையங்களுக்கும் ராணுவ முகாம்களுக்கும் அலைய வேண்டியுள்ளது.

அவ்விடங்களில் மக்கள் இந் நாட்டின் கௌரவமான குடிமக்களாக

நடத்தப்படவில்லை. இரண்டாம் தரக்குடிமக்களாகக் கூட நடத்தப்படுவதில்லை. எட்டாம் பத்தாம் தர நிலையிலேயே நடத்தப்படுவதாகவே பிரயாணம் செய்த பலர் விசனம் தெரிவித்து வருகின்றனர். சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆடுமாடுகளை சாய்ப்பது போன்ற தொனியில் மக்கள் நடத்தப்படுவதாகவும் பிரயாணிகள் எடுத்துரைக்கின்றனர். இவை எவற்றின் வெளிப்பாடு பௌத்த சிங்கள பேரின வாதத்தினதும் ராணுவ ஒடுக்கு முறையினதும் வெளிப்பாடு என்றே மக்கள் பேசிக் கொள்வதை அவதானிக்க முடிகின்றது. இச் சூழலிலேயே மக்கள் மேம்பெறும் தனி நாட்டுக் கோரிக்கையின் பக்கம் தள்ளப்படும் நிர்ப்பந்தத்தையே அவதானிக்க முடிகின்றது. ஒரு நாட்டின் அரசாங்கம் தனது மக்களை மக்களாக நடத்த முடியாத சூழலில் தான் மக்கள் மாற்றுக் கொள்கைகளின் பக்கமும் அவற்றுக்கான அரசியல் போராட்ட நடைமுறைகளுக்கும் ஆதரவு கொடுக்கும் படி நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார்கள் என்ற யதார்த்தத்தை ஆளும் தரப்பினர் உணர்ந்து கொள்வதில்லை. சகலதையும் ராணுவ ஒடுக்கு முறை மூலம் சாதித்து விடலாம் என்பது தப்பான கணக்கிடலாகும். எல்லாவற்றையும் துப்பாக்கி முனையில் செய்ய முடியும் என நம்புவது பாசிசத்தின் போக்காகும்.

எனவே இன்றைய வட்டிலுத்து பிரயாணக் கட்டுப்பாடுகளும் நடைமுறைகளும் குடாநாடு தனி நாடு என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாகவே அமைந்து விடுகிறது. பிரயாணம் செய்வோரிடமும் தாம் அபல் நாட்டிலிருந்து பிரயாணம் செய்கின்றோம் என்ற மனநிலையையும் தோற்றுவித்து விடுகிறது. இதற்கு மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கம் என்ன பதில் இறுக்கப் போகிறது. சகலதையும் ராணுவ வழிமுறைகளுக்கு ஊடாகத் தொடர்ந்து செய்யப் போகிறதா அல்லது சிவில் நடைமுறைகளுக்கு ஊடாகச் செயல்படுத்தப் போகிறதா என்பதே குடா நாட்டு மக்கள் எழும்பும் கேள்வியாகும்.

வட்டிலுத்தான்

கண்டதுப்
கேட்டதுப்
செய்ததுப்

செய்ததுப்

50 வீதக் கலியாணம்

நீண்ட நாட்களாக ஒருவர் திருமணம் செய்வதற்குப் பெண்பார்த்து வந்தார். அவரை அரைது நண்பர் சந்தித்த போது கலியாண விடயம் எந்தளவில் இருக்கிறது என வினாவினார். அந் நபர் அவ்விடயம் 50 வீதம் சரி வந்து விட்டது என்றார். என்ன மாதிரி என நண்பர் ஆவலுடன் விசாரித்தார். அதற்கு அந் நபர் எனக்கு கலியாணத்தில் பூரண சம்மதம் அது தான் 50 வீதம் சரி வந்து விட்டது என்று கூறினேன் என்றார். மிகுதி 50 வீதம் பெண்கிடகாமை தான் என்றும் கூறினார். இது போன்றது தான் சர்வகட்சிப் பிரதிநிதிகளின் மாநாட்டுத் தலைவர் அமைச்சர் திஸ்ஸ விதாரண அரசியர் தீர்வு பற்றிக் கூறியுள்ள 95 வீத விடயங்கள் பூர்த்தியடைந்துள்ளன என்ற கூற்றாகும்.

பொலீஸ் படையின் நிலை
இலங்கையில் பொலீஸ் அமைப்பு முறை ஆரம்பிக்கப்பட்ட 142 வது ஆண்டு தினம் அண்மையில் கொண்டாடப்பட்டது. அதே வேளை ஒரு பௌத்த தலைமைப் பிக்கு கூறினார் "முன்பெல்லாம் பொலிசாரைக் கண்டு குற்றவாளிகள் கொலையாளிகள் அஞ்சுவார்கள். ஆனால் இப்போது குற்றவாளிகளையும் கொலை காரர்களையும் பாதாள உலகத்தவர்களையும் கண்டு பொலிசார் அஞ்சி நடந்து கொள்கிறார்கள்." அது மட்டுமட்டுமன்றி இலஞ்சம் ஊழல் செய்வதில் பொலீஸ் திணைக்களம் இலங்கையில் இரண்டாம் இடத்தில் இருப்பதாக இலஞ்ச ஊழல் தடுப்பு ஆணையாளர் அண்மையில் தெரிவித்துள்ளார்.

பிரபாகரன் ஸயருக்காக சிறையில்
மலையகத்தில் பிரபாகரன் என்ற பெயரைக் கொண்டிருந்த இரண்டு இளைஞர்கள் பாதுகாப்பு படையினரால் கைது செய்யப்பட்டனர். வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனின் பிறந்த நாள் அன்று கைது செய்யப்பட்ட அம் மலையக இளைஞர்கள் இருவரும் பயங்கரவாத தடைச்சட்டத்தின் கீழ் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் செய்த குற்றம் அவர்களது பெற்றோர் வைத்த பிரபாகரன் பெயரைக் கொண்டிருந்தமையே தான். ஒரே பெயரைக் கொண்டிருந்த காரணத்திற்காக ஒன்றுமறியாத தமிழ் இளைஞர்கள் சிறை இருக்க வேண்டுமா?

தேச நிர்மாண மோசடி
மகிந்த சிந்தனை அரசாங்கத்தில் தேச நிர்மாண அமைச்சர் ரோஹித அபே குணவர்த்தனா. அவர் 450 மில்லியன் ரூபா பணத்தை தனது சொந்த வைப்பில் எப்படிப் பெற்றார். என்ற விசாரணையைப் பொலிசார் ஆரம்பித்துள்ளார் என அறிய முடிகிறது. தேச நிர்மாணத்திற்குரிய பணம் எவ்வாறு சுய நிர்மாணத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இது வெளிவந்த ஒன்று மட்டுமே. வெளிவராத பல ஊழல் மோசடிகள் ஏராளம் இருந்து வருகின்றன. மகிந்த சிந்தனை ஆட்சியில் இது ஒரு சோற்றுப் பதம்.

ஐனநாயகக் கொலைகள்
கிழக்கில் ஐனநாயகம் வென்றெடுக்கப்பட்டு சமாதானம் நிலை நாடப்பட்டு அபிவிருத்தி இடம் பெறுவதாகவே நாளாந்தம் செய்திப் பரப்புரைகள் கூறி வருகின்றன. ஆனால் அங்கு கொலைகள் ஆட்கடத்தல்கள் காணமல் போதல்கள் அடிக்கடி நடைபெற்ற வண்ணம் உள்ளன. பகலில் ஐனநாயகம் சமாதானம் அபிவிருத்தி பற்றிய பேச்சுக்களும் நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற இரவில் கொலைகள் ஆட்கடத்தல்கள் தொடர்கின்றன. அப்படியாயின் அவை கிழக்கு ஐனநாயகத்தின் ஒரு பகுதியாகி விட்டதா? என்றே மக்கள் கேட்கிறார்கள். மகிந்த சிந்தனையின் கீழ் இத்தகைய ஐனநாயக கொலைகள் எதுவும் புதுமை அல்ல என்பதே கடந்த மூன்று வருட ஆட்சி அனுபவமாகும்.

மக்கள் கலை இலக்கியத்தை புதிய பண்பாட்டுத் தளத்தில் முன்னெடுக்க வேண்டும்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மாநாடு உட்புறத்தில்

சமூக மாற்றத்தை வென்றெடுக்கும் நீண்ட பயணத்தில் கலை இலக்கியத்தின் பங்களிப்பை வற்புறுத்தும் வகையிலான தேசிய மாநாடும் 35வது ஆண்டு விழாவும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினால் நடாத்தப்பட்டது. கடந்த ஓகஸ்ட் 23ம், 24ம் திகதிகளில் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் இடம் பெற்ற முதல் நாள் தேசிய மாநாடு இ. முருகையன், பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன், பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம், ந. இரவீந்திரன் ஜே. சற்குருநாதன் கிங்ஸலி சந்திரலேகா ஆகியோரைக் கொண்ட தலைமைக் குழுவின்மூலம் வழி நடாத்தப்பட்டது. செல்வி செ. கௌரியின் பேரவைக் கீதத்துடன் மாநாடு ஆரம்பித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து மறைந்த பேரவையின் முன்னோடிகள் நினைவாக இரண்டு நிமிட மௌன அஞ்சலி தெரிவிக்கப்பட்டு நினைவு கூரப்பட்டனர்.

வரவேற்புரையை சோ. தேவராஜாவும், ஆரம்ப வாழ்த்துரையை இ. முருகையனும் வழங்க தலைமையுரையை சி. சிவசேகரம் நிகழ்த்தினார். அவர் தனது உரையில், சமத்துவம் பன்மைத்துவம் சமூக மாற்றம் மாண்பு விடுதலை நோக்கிய மக்கள் கலை

பிரதேசங்களில் தமது கலை இலக்கிய வேலைகளை முன்னெடுத்து வந்துள்ளமை சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. மேற்படி அறிக்கைகள் மாநாட்டினால் ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. அத்துடன் எதிர்கால வேலைத்திட்டங்களும் கலந்துரையாடி முடிவாக்கப்பட்டது.

நிறைவாக தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் நிர்வாகிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். தலைவராக கவிஞர் இ. முருகையன் உப தலைவர்களாக பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் பேராசிரியர் சி. சிவசேகரம், ஜே. சற்குருநாதன் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். பொதுச் செயலாளராக சோ. தேவராஜாவும் பொருளாளராக செ. நந்தமோகனும் தெரிவாகினர். மேலும் இலக்கியச் செயலாளராக க. தணிகாசலம், கல்விச் செயலாளராக ந. இரவீந்திரனும் விநியோகச் செயலாளர் த. நகுலனும் நூலகச் செயலாளராக தெ. மீதிலங்கோவும் மலையகச் செயலாளராக கி. சந்திரலேகாவும், கொழும்புச் செயலாளராக மாலை வரதேயனும், யாழ்ப்பாணத்திற்கு த. சிறிப்பிரகாசம், வவுனியாவிற்கு ந. பிரதீபனும் மட்டக்களப்பிற்கு த. கோபாலகிருஷ்ணனும் இவர்களுடன் 7 பேர் செயற்குழுவினரும் தெரிவாகினர்.

தேசியக் கலை இலக்கியப் பேரவையின் முழு நாள் மாநாடு 23ம் திகதி மாலை 5 மணிக்கு நிறைவடைந்தது. மாலை 6 மணிக்கு 35வது ஆண்டு சிற

இலக்கியத்தை முன்னெடுக்கும் வரலாற்றுக் கடமையை இம் மாநாடு பொறுப்பேற்கின்றது. பண்பாட்டுத்தளத்தில் முன்னெடுக்கும் எமது கலை இலக்கியக் கொள்கையானது ஏகப் பெரும்பான்மையான உழைக்கும் மக்களைப் பிரிதிநிதித்துவம் செய்தாக வேண்டும். ஒரு புறத்தில் பழமை வாதப் பிற்போக்குக் கலை இலக்கியங்களும் மறுபுறத்தில் உலகமயமாதலின் கீழான நச்சுத்தன சீரழிவு கலை இலக்கியங்களும் சமூகப் பரப்பில் இருந்து வருகின்றன. இவை இன்றைய ஏற்றத்தாழ்வான சமூக அமைப்பைப் பாதுகாத்து தொடர்ந்தும் நிலை நிறுத்தவே முற்படுகின்றன. இச் சூழலில் சமூக மாற்றத்தை நோக்கி நிற்கும் நாம் அதற்கான கலை இலக்கியத்தை மக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு முன்னெடுக்க வேண்டும். அதற்குரிய பொறுப்பை இம் மாநாடு திடப்படுத்திக் கொள்கிறது என்றும் கூறினார்.

அதனைத் தொடர்ந்து தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் யாப்பு (அமைப்பு விதிகள்) ந. இரவீந்திரனால் முன்வைக்கப்பட்டது. சிற்சில திருத்தங்களுடன் பேராளர்களினால் மேற்படி யாப்பு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அடுத்த மாநாட்டு அறிக்கை சோ. தேவராஜாவினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அதுவும் விவாதத்திற்கும் கலந்துரையாடல் களுக்குப் பின் மாநாட்டால் ஏற்கப்பட்டது. அத்துடன் கொழும்பு, மலையகம், யாழ்ப்பாணம், வவுனியா பிரதேசங்களின் பிரதேச அறிக்கைகளும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டன. அப் பிரதேசங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்டவையும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியவற்றையும் மேற்படி அறிக்கைகள் சுட்டிக்காட்டின. மாநாட்டின் பொது அறிக்கையிலும் பிரதேச அறிக்கைகளிலும் முப்பத்தைந்து வருடங்களில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை பயணித்து வந்த மக்கள் கலை இலக்கியப் பாதையில் எதிர் கொண்ட அனுபவங்கள் விவாதங்களில் பேராளர்களால் முன் வைக்கப்பட்டன. 1973ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத இறுதி வாரத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பேரவை 1974ம் ஆண்டு சித்திரைப் புத்தாண்டில் தாயகம் சஞ்சிகையை வெளியிட ஆரம்பித்தது. க. தணிகாசலம் அதன் ஆசிரியராகவும் வெளிப்பாட்டாளராகவும் இருந்தார். புதிய- ஜனநாயகம் புதிய வாழ்வு புதிய பண்பாடு என்பதனை குறிக்கோளாகக் கொண்டு மக்கள் கலை இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன்னெடுத்து வருவதில் தாயகம் தனக்கான ஒரு தடத்தைப் பதித்து வந்துள்ளமையும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டது. மேலும் கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுத் தளத்தில் தேசியக் கலை இலக்கியப் பேரவை கனதியும் காத்திரமும் கொண்ட நிலைப்பாட்டை தொடர்ந்து முன்னெடுத்து வந்துள்ளமையும் பேராளர்கள் தமது விவாதங்களில் எடுத்துரைத்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை தொடங்கப்பட்டாலும் நாடு தழுவிய ரீதியிலான மக்கள் இலக்கியத்தின் பன்மைத்துவத்தை ஆரம்பம் முதல் வலியுறுத்தியே வந்தது. அதன் காரணமாக கொழும்பு மலையகம் வவுனியா கிழக்குப்

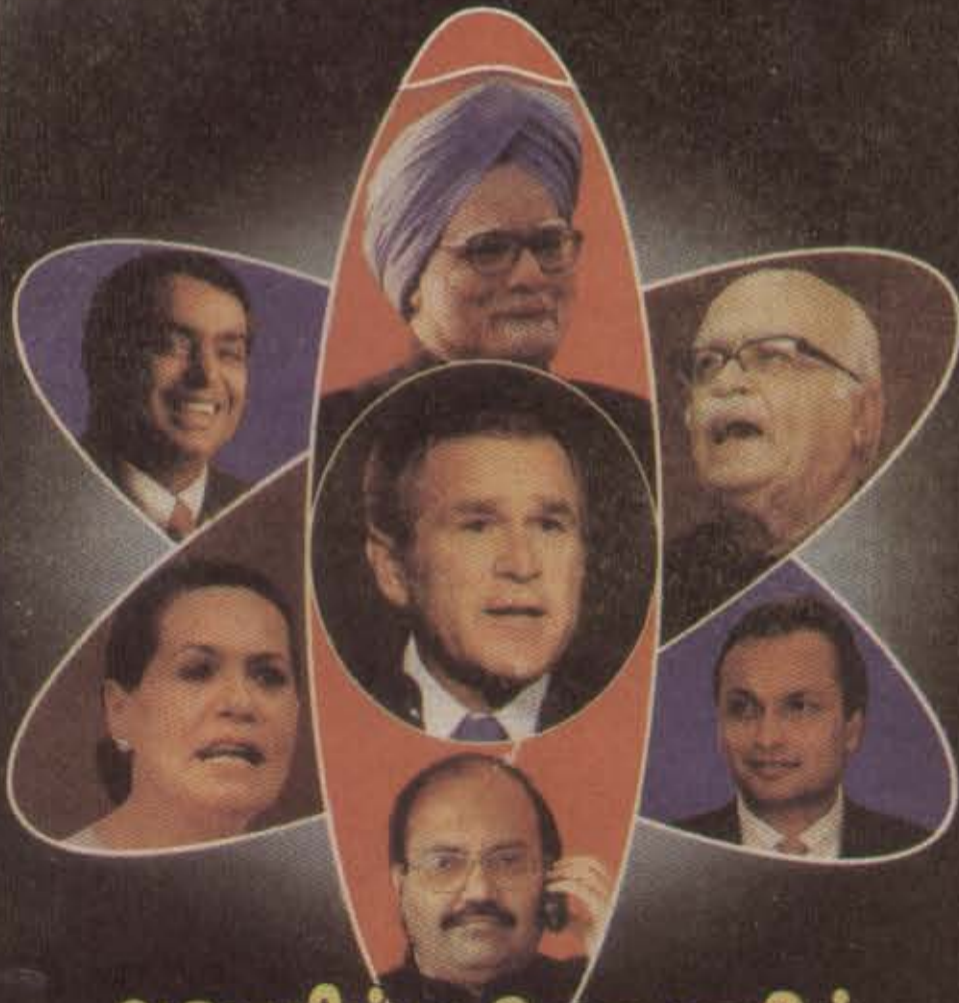
ப்பு மலர் புது வசந்தம் பேரவைத் தலைவர் இ. முருகையனால் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. இந் நிகழ்வின் ஆரம்ப உரையை தெ. மீதிலங்கோவும் வெளியிட்டு உரையை பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரமும் ஆற்றினர். அந் நிகழ்வைத் தொடர்ந்து மக்கள் களரியின் பொறுப்பாளர் பராக்கிரம நிரியெல்ல தமது நாடகங்கள் பற்றிய அறிமுக உரையை நிகழ்த்தினார். அதனைத் தொடர்ந்து "தாசம்" "கண்களில் ஈரம்" ஆகிய இரண்டு நாடகங்கள் இடம் பெற்றன. இதனை மக்கள் களரியின் பொகவந்தலாவ பிரதேச நாடகக் குழுவினர் சிறப்புடன் நிகழ்த்தினர். இந் நாடகங்களை பெருந்தொகையான பார்வையாளர்கள் பார்த்து மன நிறைவு கொண்டனர். இரண்டாம் நாள் நிகழ்வாக ஈழத்துக் கலை இலக்கிய ஆய்வரங்கு இடம் பெற்றது. க. கைலாசபதி, கே. டானியல், சி. வி வேலுப்பிள்ளை, சபைர் இளங்கீரன், சுபத் திரன் ஆகியோரின் நினைவரங்கில் மேற்படி ஆய்வரங்குகள் இடம் பெற்றன. முழு நாளும் இடம் பெற்ற மேற்படி ஆய்வரங்கில் "மாறும் உலகில் மக்கள் கலை இலக்கியம்" "இன்னமும் அறிய வேண்டிய உலகம்" "இலக்கியின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் தமிழ் நாவல்கள்" "சமுதாய நோக்கில் ஈழத்துக் கவிதைகள்" "இலங்கையினால் சிறுகதைகளின் இன்றைய செல்நெறி" "சமூக அசைவியக்கத்தில் கல்வியியல்" "ஈழத்துப் பாடல்கள் ஒரு சமூகவியல் நோக்கு" "எதிர்ப்பண்பாட்டு நோக்கில் ஈழத்துச் சஞ்சிகைகள்" "திறனாய்வும் இளம் படிப்பாளிகளும்" "சமூக மாற்றமும் நாடகமும்" "தமிழ் சிங்கள உறவும் நாடகமும்" ஆகிய தலைப்புகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. அவற்றின் மீதான கருத்துரைக் கலந்துரையாடல்களும் இடம் பெற்றன. மேற்படி கட்டுரைகளை முறையே சி. சிவசேகரம், தெ. மீதிலங்கோ, ஏ. இக்ரால், சி. வன்னியகுலம், திக்குலைக் கமால், ந. இரவீந்திரன், லெனின் மதிவானம், பவானி முகுந்தன், மேமன்கவி, எஸ். சுதாகர், சி. தில்லைநாதன், பராக்கிரம நிரியெல்ல ஆகியோர் சமர்ப்பித்தனர். இவ் ஆய்வரங்கு களுக்கு முறையே சிவ. இராஜேந்திரன், இ. தம்பையா, சோ. தேவராஜா, ஜே. சற்குருநாதன், சி. சிவசேகரம் ஆகியோர் தலைமை தாங்கினர். அன்றைய கலை நிகழ்வுகள் மாலை ஆறு மணிக்கு ஆரம்பித்து இரவு 9.30 மணி வரை இடம் பெற்றன. "நடமாடும் கலைஞர்கள்" சார்பாக சுனந்த புஸ்பகுமார சிங்களப் பாடல்களை வழங்கினார். "வாழ்க்கை" அரங்க ஆற்றுரை இடம்பெற்றது. "எதிர்காலத்திற்கான நண்பர்கள்" வழங்கிய பாட்டும் நாடகமும் சிறப்பாக இடம்பெற்றன. நிறைவாக மாலை வரதேயன், நிலாக்கீற்றன், சுதாகர், மீதிலங்கோ, மதுவர்மன் ஆகியோர் கலந்து கொண்ட "இருள் சற்றுப் பொறும் எல்லாம் சரிவரும்" எனும் தலைப்பிலான கவியரங்கம் நடைபெற்றது. இதற்கு சோ. தேவராஜா கவித் தலைமை தாங்கினார். சிவ. இராஜேந்திரன் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளை முன்னிறுத்திய இசைப் பாடல்கைப் பாடினார். மேற்படி இரண்டு நாள் நிகழ்ச்சிகளையும் தேசியக் கலை இலக்கியப் பேரவையைச் சேர்ந்த மௌ. மதுவர்மன் முன் நகர்த்திச் சென்றார். நன்றியறிதலை மிதுன்றாகுல் தெரிவித்தார். ஈழத்தின் சமகால கலை இலக்கியச் சூழலில் கொள்கைத் தெளிவும் நடைமுறைச் செயற்பாடும் கொண்ட அமைப்பு ரீதியான மாநாடாகவும் ஆண்டு விழா நிகழ்வுகளாகவும் மேற்படி நிகழ்வுகள் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

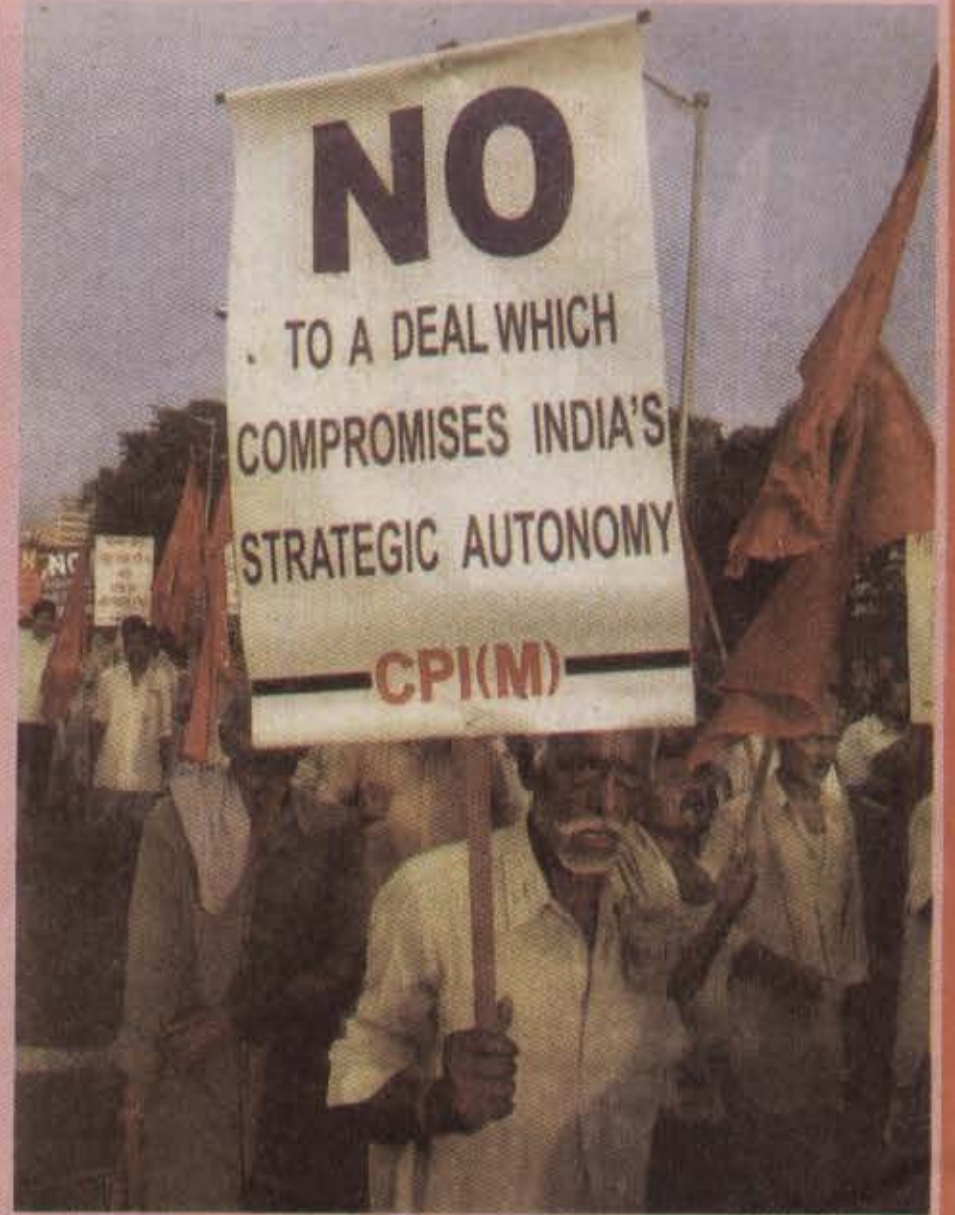
தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் மாநாடு ஆண்டுவிழா நிகழ்ச்சிகளில் உரையாற்றிய சிலரையும் கலந்து கொண்டோரில் ஒரு பகுதியினரையும் படங்களில் காணலாம்.

அணுசக்தி ஒப்பந்தம்: அம்மணமானது

அமெரிக்க சேவையில் அனைத்து கட்சிக் கூட்டணி!

இந்திய அமெரிக்க அணுசக்தி ஒப்பந்தத்தை விமர்சனம் செய்து எதிர்ப்பை வெளியிட்ட தமிழ்நாட்டு சக்திகளை புதிய ஜனநாயகத்தில் வெளிவந்த அட்டைப்படங்கள்.

இவ் அணு சக்தி ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராக இந்திய மக்கள் நடத்தி வரும் எதிர்ப்பு ஆரம்பப்பட்டன.

